
Sesijas dokuments

A8-0041/2018

26.2.2018

ZIŅOJUMS

par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmas reformu
(2017/2053(INI))

Budžeta komiteja

Līdzreferenti: *Gérard Deprez, Janusz Lewandowski*

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
STARPTAUTISKĀS TIRDZNIECĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS	16
BUDŽETA KONTROLES KOMITEJAS ATZINUMS.....	20
EKONOMIKAS UN MONETĀRĀS KOMITEJAS ATZINUMS	26
VIDES, SABIEDRĪBAS VESELĪBAS UN PĀRTIKAS NEKAITĪGUMA KOMITEJAS ATZINUMS	31
LAUKSAIMNIECĪBAS UN LAUKU ATTĪSTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS.....	35
KONSTITUCIONĀLO JAUTĀJUMU KOMITEJAS ATZINUMS	40
INFORMĀCIJA PAR PIEŅEMŠANU ATBILDĪGAJĀ KOMITEJĀ	44
ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA	45

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmas reformu (2017/2053(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 311. pantu un 332. panta 2. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 106.a un 171. pantu,
- ņemot vērā Padomes 2014. gada 26. maija Lēmumu 2014/335/ES, Euratom par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmu¹,
- ņemot vērā Padomes 2014. gada 26. maija Regulu (ES, Euratom) Nr. 608/2014, ar ko nosaka Eiropas Savienības pašu resursu sistēmas īstenošanas pasākumus²,
- ņemot vērā Padomes 2014. gada 26. maija Regulu (ES, Euratom) Nr. 609/2014 par metodēm un procedūru, lai darītu pieejamus tradicionālos, PVN un NKI pašu resursus, un par pasākumiem, lai izpildītu kases vajadzības³,
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 21. septembra paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei “Taisnīga un efektīva nodokļu sistēma Eiropas Savienībā digitālajam vienotajam tirgum” (COM(2017)0547),
- ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 29. marta rezolūciju par Eiropas Savienības pašu resursu nākotni⁴,
- ņemot vērā 2011. gada 8. jūnija rezolūciju par ieguldījumu nākotnē — jaunu daudzgadu finanšu shēmu (DFS) konkurētspējīgai, ilgtspējīgai un iekļaujošai Eiropai⁵,
- ņemot vērā 2014. gada 15. aprīļa rezolūciju par sarunām par DFS 2014.–2020. gadam — gūtā pieredze un turpmākie pasākumi⁶,
- ņemot vērā 2014. gada 16. aprīļa rezolūciju par projektu Padomes lēmumam par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmu⁷,
- ņemot vērā 2014. gada 17. decembra rezolūciju par Eiropas Kopienų pašu resursu sistēmu⁸,

---

¹ OV L 168, 7.6.2014., 105. lpp.

² OV L 168, 7.6.2014., 29. lpp.

³ OV L 168, 7.6.2014., 39. lpp.

⁴ OV C 27E, 31.1.2008., 214. lpp.

⁵ OV C 380E, 11.12.2012., 89. lpp.

⁶ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0378.

⁷ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0432.

⁸ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0097.

- ņemot vērā 2016. gada 6. jūlija rezolūciju par gatavošanos DFS 2014.–2020. gadam pārskatīšanai pēc vēlēšanām¹,
  - ņemot vērā 2016. gada decembra ziņojumu “ES turpmākā finansēšana — Augsta līmeņa grupas pašu resursu jautājumos nobeiguma ziņojums un ieteikumi”,
  - ņemot vērā 1. pantu Priekšsēdētāju konferences 2002. gada 12. decembra lēmumā par procedūru patstāvīgo ziņojumu sagatavošanas atļaujas piešķiršanai,
  - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
  - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu un Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Budžeta kontroles komitejas, Ekonomikas un monetārās komitejas, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma politikas komitejas, Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas un Konstitucionālo jautājumu komitejas atzinumus (A8-0041/2018),
- A. tā kā saskaņā ar 1957. gada 25. marta Romas līgumu bija paredzēts, ka Eiropas Ekonomikas kopiena ar dalībvalstu iemaksām tiks finansēta tikai pārejas periodā, bet pēc tam tiks izmantota pašu resursu sistēma;
- B. tā kā Eiropadome Luksemburgā 1970. gada aprīlī pieņēma lēmumu par pašu resursu sistēmu, ar ko izbeidza dalībvalstu iemaksas un ieviesa divus īstus pašu resursus, proti, lauksaimniecības nodokli un muitas nodevas, ko papildināja trešais līdzekļu avots, kura pamatā bija pievienotās vērtības nodoklis (PVN);
- C. tā kā 1988. gada jūnijā Eiropadome ieviesa pašu resursu, kas balstīts uz dalībvalstu NKI, pamatojoties uz to, ka ieņēmumi no esošajiem pašu resursiem bija nepietiekami, lai segtu ES budžeta kopējos izdevumus;
- D. tā kā uz NKI balstītā resursa daļa ir ievērojami palielinājusies no aptuveni 11 % 1988. gadā līdz 69 % 2014. gadā un tādējādi pašlaik šie atlikuma un līdzsvarojošie resursi faktiski ir galvenais ES budžeta finansējuma avots; tā kā PVN resursi pašlaik veido aptuveni 12 % no ES budžeta, tradicionālie pašu resursi (muitas nodokļi, lauksaimniecības nodevas un cukura un izoglikozes nodevas) — aptuveni 13 %, savukārt pārējo daļu veido citi ieņēmumi, tostarp nodokļi, ko maksā ES iestāžu darbinieki, vai soda naudas, ko uzņēmumi maksā par konkurences noteikumu pārkāpumiem;
- E. tā kā kopš 1984. gadā Eiropadomes Fontenblo sanāksmē tika ieviesta AK korekcija, kas paredz atmaksāt 66 % AK neto ieguldījuma, pakāpeniski tika ieviestas dažādas citas atlaides un korekcijas mehānismi, kas paredzēti ar dažu dalībvalstu tā dēvēto darbības budžeta bilanci saistīto trūkumu novēršanai; tā kā šādas korekcijas pašlaik galvenokārt attiecas uz AK korekcijas finansējuma samazinājumu vai bruto samazinājumu iemaksai uz NKI vai PVN bāzes;

¹ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0309.

- F. tā kā Parlaments vairākās rezolūcijās pēdējo desmit gadu laikā ir uzsvēris ES pašu resursu sistēmas problēmas un sarežģītību un vairākkārt aicinājis īstenot padziļinātu reformu, lai vienkāršotu sistēmu un padarītu to pārredzamāku un demokrātiskāku, cita starpā ieviešot jaunus un īstus pašu resursus, ar kuriem pakāpeniski un pēc iespējas lielākā mērā būtu jāaizstāj uz NKI balstītās iemaksas;
- G. tā kā 2011. gadā Komisija nāca klajā ar vērienīgu tiesību aktu paketi pašu resursu jomā (COM(2011)0510), kuru tā iesniedza kopā ar 2014.–2020. gada DFS priekšlikumiem, lai vienkāršotu dalībvalstu iemaksas, ieviestu jaunus pašu resursus, proti, pārveidotu PVN un finanšu darījuma nodokli (FDN), un reformētu korekcijas mehānismus; tā kā Padome ignorēja šos priekšlikumus;
- H. tā kā pēc 2014.–2020. gada DFS sarunām tika izveidota Augsta līmeņa grupa pašu resursu jautājumos (*HLGOR*), kurā tika pārstāvētas visas trīs galvenās ES iestādes un kuru vadīja Mario Monti; tā kā 2016. gada decembrī *HLGOR* iesniedza galīgo ziņojumu un ieteikumus, kas ir pamatā šajā ziņojumā izklāstītajai Parlamenta nostājai; uzsver, ka minēto ziņojumu vienprātīgi pieņēma visi grupas locekļi, tostarp Padomes ieceltie locekļi,
1. norāda, ka Komisija līdz 2018. gada maijam iesniegs savus priekšlikumus par DFS pēc 2020. gada; prasa, lai nākamajā Komisijas ierosinātajā DFS būtu iekļauti vērienīgi priekšlikumi par Pašu resursu lēmuma un visu ar to saistīto tiesību aktu pārskatīšanu, kā arī paredzēta jaunu pašu resursu ieviešana; uzsver, ka nākamās DFS izdevumi un ieņēmumi gaidāmajās Padomes un Parlamenta sarunās tiks izskatīti kopā; norāda, ka vienošanos par DFS būs iespējams panākt tikai tad, ja būs gūti atbilstoši panākumi pašu resursu jautājumā;
  2. iesniedz šo ziņojumu, lai paustu savu nostāju par ES pašu resursu sistēmas reformas galvenajiem elementiem, tostarp par jauno pašu resursu klāsta saturu, kā arī par pašreizējās sistēmas elementiem, kas būtu jā saglabā; aicina Komisiju pienācīgi ņemt vērā Parlamenta nostāju, sagatavojot savus tiesību aktu priekšlikumus par ES pašu resursiem, kuru darbības jomai vajadzētu būt vērienīgai un kuri būtu jāiesniedz kopā ar DFS priekšlikumiem laikposmam pēc 2020. gada; pauž pārliecību, ka ir obligāti nepieciešams panākt ievērojamu progresu saistībā ar ES budžeta ieņēmumu daļu, lai veicinātu vienošanos par nākamo DFS;

I. Tiesiskais regulējums un lēmumu pieņemšanas process

3. atgādina, ka LESD 311. pantā noteikts: “Savienība nodrošina līdzekļus, kas vajadzīgi, lai tā sasniegtu savus mērķus un īstenotu savu politiku. Neskarot citus ieņēmumus, budžetu pilnībā finansē no pašas resursiem”; tādēļ uzsver, ka tiesiskā prasība nodrošināt ES budžetu ar īstiem pašu resursiem tieši izriet no Līguma;
4. atgādina, ka LESD 310. pantā ir paredzēts, ka “[b]udžetā ietvertajiem ieņēmumiem un izdevumiem jābūt līdzsvarotiem”; tādēļ norāda, ka ieņēmumiem būtu jāsedz visi izdevumi, kurus katru gadu pieņem budžeta lēmējinstiūcija; uzsver, ka ES budžetā nav pieļaujams gada deficīts un to nevar finansēt, aizņemoties naudu finanšu tirgos;

5. norāda, ka galveno tiesību aktu, kurā paredzēti noteikumi attiecībā uz pašu resursu sistēmu, proti, tā dēvēto Pašu resursu lēmumu (PRL), Padome pieņem vienprātīgi pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu un šis lēmums ir jāratificē visām dalībvalstīm; uzsver, ka tā ir viena no vissarežģītākajām Līgumā paredzētajām likumdošanas procedūrām;
6. norāda, ka minētajā tiesību aktā Padome cita starpā nosaka pašu resursu maksimālās robežas un var noteikt jaunas pašu resursu kategorijas vai likvidēt jau esošu kategoriju; uzsver — lai gan PRL nav noteikts beigu termiņš, tas ir tieši saistīts ar attiecīgo DFS, kurā ir noteikts maksimālais izdevumu līmenis tam pašam laikposmam, uz kuru tas attiecas;
7. atgādina, ka ar Lisabonas līgumu tika ieviesti jauni noteikumi attiecībā uz pašu resursus reglamentējošo tiesību aktu īstenošanu un tie paredz iespēju Padomei ar kvalificētu balsu vairākumu pieņemt regulu pēc tam, kad ir saņemta Parlamenta piekrišana; tomēr pauž nožēlu, ka PRL joprojām ir vairāki īstenošanas noteikumi, jo īpaši tie, kas attiecas uz NKI resursu aprēķināšanu; tādēļ prasa ieviest vienmērīgāku PRL pieņemšanas procedūru, kas būtu jāpieņem saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, no kā izriet balsošana ar kvalificētu balsu vairākumu Padomē un koplēmuma procedūra ar Parlamentu; atgādina, ka saskaņā ar LES 48. panta 7. punktu Eiropadome var pieņemt lēmumu, ar ko ļauj aktus, uz kuriem neattiecas parastā likumdošanas procedūra, tomēr apstrādāt saskaņā ar šo procedūru, kas ir daudz demokrātiskāka un atvērtāka; aicina Eiropadomi nekavējoties iedarbināt šo mehānismu;
8. atgādina, ka dalībvalstis ir atbildīgas par savu fiskālo politiku, un uzsver, ka tiesības uzlikt nodokļus ir ES dalībvalstu suverenitātes izpausmes pamatā; uzsver, ka ES pašu resursu reforma nenozīmē valstu suverenitātes nodošanu šajā jomā, bet gan pašreizējās sistēmas saskaņošanu ar ES līgumu burtu un garu;

II. Pašreizējās pašu resursu sistēmas reformas iemesli

i. Nepieciešamība novērst pašreizējās sistēmas trūkumus

9. uzsver, ka pašreizējā pašu resursu sistēma ir ļoti sarežģīta, netaisnīga, nepārredzama un pilnībā neizprotama ES pilsoņiem; jo īpaši norāda uz to aprēķinu nepārskatāmību, kas attiecas uz atlaidēm valsts līmenī un korekcijas mehānismiem, kurus piemēro pašu resursu sistēmai, vai statistiskajiem PVN pašu resursiem; turklāt uzsver, ka šai sistēmai netiek piemērota nekāda efektīva parlamentārā kontrole ES līmenī un ka būtībā tai nav demokrātiskās leģitimitātes un pārskatatbildības;
10. uzsver, ka veids, kādā ir attīstījusies pašu resursu sistēma, pakāpeniski aizstājot īstus pašu resursus ar tā dēvētajām valstu iemaksām, rada neproporcionālu uzsvāru uz dalībvalstu neto bilancēm, tādējādi lielā mērā ignorējot ES budžeta pienesumu kopēju Eiropas mērķu sasniegšanā visu ES pilsoņu interesēs; tādēļ pauž nožēlu par to, ka ES budžetā kopējais valstu iemaksu īpatsvars, kuras aprēķina, balstoties uz NKI vai procentos no statistiskajiem PVN resursiem, ir aptuveni 83 % no ES kopējiem ieņēmumiem;
11. pauž pārliecību par to, ka NKI resursu dominējošā pozīcija ir nostiprinājusi Padomes debatēs valdošo budžeta “taisnīgas atdeves” (*juste retour*) loģiku ES budžeta ieņēmumu un izdevumu daļā; šajā sakarībā norāda uz AK korekcijas un virkni citu ar to saistītu

atlaižu un citu korekcijas mehānismu ieviešanu ieņēmumu daļā, no vienas puses, un par nespēju vienoties par pietiekamu ES budžeta apropriāciju līmeni gada budžeta procedūrā, no otras puses; uzskata, ka ES ir jāatsakās no neto darbības bilances jēdziena, jo praksē visas dalībvalstis ir ES budžeta līdzekļu saņēmējas;

12. jo īpaši uzskata, ka lēmumu par gada ES budžeta apmēru ietekmē politiski un finansiāli apsvērumi valsts līmenī, kas rada ierobežojumus budžeta sarunām, kuru iznākums Padomē bieži ir nulles summas spēle starp neto maksātājiem un neto saņēmējiem, ignorējot Savienības, tostarp Padomes, saistības; uzskata, ka tādēļ tiek ierosināti izmaksu ietaupījumi vairākās ES politikas jomās, kurām ir visaugstākā Eiropas pievienotā vērtība, un ka ES projekts kā tāds tādējādi ir kļuvis vājāks;
13. norāda, ka valsts iemaksas ES budžetā tiek skaidri norādītas valsts budžeta izdevumu daļā un bieži tās uztver kā finansiālu slogu, kas pārsniedz ieguvumus, kurus rada ES izdevumu jomas un kuri bieži ir mazāk pamanāmi; šajā sakarībā uzsver nepieciešamību pievērsties sabiedrības nepietiekamajai informētībai par ES budžeta sniegtajiem ieguvumiem;
14. tādēļ pauž pārliecību, ka pašreizējā pašu resursu sistēma būtībā pārkāpj Līguma burtu un garu; atkārtoti pauž savu jau sen ieņemto nostāju par to, ka ir vajadzīga padziļināta ES resursu reforma, lai ES budžeta finansēšanu no jauna pielāgotu Līguma prasībām un Savienības vajadzībām kopumā;

ii. Nepieciešamība nodrošināt Savienībai iespēju finansēt savus politikas virzienus un risināt jaunas problēmas

15. uzsver, ka DFS pēc 2020. gada būs jānodrošina pienācīgs finansējums ES politikas virzieniem un programmām, kurām ir skaidra Eiropas pievienotā vērtība, kā arī jāsniedz papildu līdzekļi, lai risinātu problēmas, kuras jau ir konstatētas tādās jomās kā izaugsme un darbvieta, klimata pārmaiņas, vides aizsardzība, konkurētspēja, kohēzija, inovācija, migrācija, ES ārējo robežu kontrole, drošība un aizsardzība;
16. turklāt uzsver nepieciešamību novērst pašreizējās DFS nepilnības un jau pašā sākumā nodrošināt tādu līdzekļu līmeni, kas ļaus Savienībai īstenot tās politikas programmu ar atbilstīgu finansējumu un efektīvi reaģēt uz neparedzētiem notikumiem vai krīzēm, kas var rasties nākamās finanšu shēmas periodā; uzsver nepieciešamību atrisināt pastāvīgo problēmu ar nepietiekamām maksājumu apropriācijām ikgadējā budžeta procedūrā; atgādina par DFS elastīguma noteikumu izmantošanu nozīmīgā apmērā, kas bija nepieciešama, lai risinātu tikai ar migrāciju un bēgļu krīzi saistītos jautājumus vien;
17. uzskata, ka, neraugoties uz finanšu norēķinu, sekas, ko radīs Apvienotās Karalistes izstāšanās no ES, būs ievērojams pārbaudījums arī nākamajā DFS un visos ar to saistītajos lēmumos budžeta jomā; pauž pārliecību, ka līdz lēmuma pieņemšanai par DFS laikposmam pēc 2020. gada būtu jāpārvar ar “*Brexit* plaisu” saistītās problēmas, vienlaicīgi garantējot, ka ES līdzekļi netiek samazināti un netiek radīta negatīva ietekme uz ES programmām;
18. atzinīgi vērtē Komisijas priekšsēdētāja *Jean-Claude Juncker* Eiropas Parlamentam paredzētajā runā par Savienības stāvokli sniegto priekšlikumu, kas paredz ES budžetā

izveidot īpašu eurozonai paredzētu pozīciju un kas ir papildus iztirzāts Komisijas 2017. gada 6. decembra paziņojumā par jauniem budžeta instrumentiem stabilai eurozonai Savienības sistēmas ietvaros (COM(2017)0822); tādēļ prasa ES budžetā paredzēt budžeta kapacitāti, kas būtu lielāka par pašreizējo maksimālo apjomu;

III. Virzībā uz pieņemamu un līdzsvarotu pašu resursu sistēmu

Jaunas pašu resursu sistēmas izveidi regulējošie principi un pieņēmumi

19. lai ES līmenī nodrošinātu finansiālo stabilitāti, atbalsta pārskatāmas, vienkāršākas un taisnīgākas jaunas pašu resursu sistēmas izveidi, balstoties uz pašreizējās sistēmas elementiem jomās, kurās tie apliecinājuši savu efektivitāti; uzskata, ka pašu resursu sistēmas reforma būtu jābalsta uz virkni pamatprincipu;
20. uzsver, ka ieņēmumi ir jāsaista ar politikas mērķiem, jo īpaši vienotā tirgus, enerģētikas savienības un vides, klimata un transporta politikas jomā; šajā sakarībā pauž pārliecību, ka ES budžetam vajadzētu būt vērstam uz politikas jomām, kurām ir Eiropas pievienotā vērtība, kā noteikts Parlamenta rezolūcijā par pārdomu dokumentu par ES finanšu nākotni¹;
21. uzsver, ka no funkcionālā viedokļa nav iespējams vienlaicīgi ieviest visus jaunus pašu resursus, un norāda uz pakāpeniskas īstenošanas nepieciešamību; tādēļ uzskata, ka pašu resursu sistēmas reformu varētu īstenot ar divpakāpju pieeju: pirmkārt, jāievieš tehniski mazāk sarežģīti pašu resursi, kuru iekasēšana ir viegli pārvaldāma ar saprātīgām izmaksām, un, otrkārt, pakāpeniski jāievieš katrs jauns pašu resursu veids, balstoties uz noteiktu grafiku, līdz attiecībā uz visiem tiek sasniegts paredzētais temps;
22. uzskata, ka jaunu pašu resursu ieviešanas mērķim vajadzētu būt divējādam, proti, pirmkārt, ievērojami samazināt uz NKI balstīto iemaksu īpatsvaru (cenšoties sasniegt 40 % mērķi), tādējādi radot ietaupījumus dalībvalstu budžetiem, un, otrkārt, DFS laikposmā pēc 2020. gada radīt iespējas finansēt augstāku ES izdevumu līmeni, cita starpā sedzot Apvienotās Karalistes izstāšanās radīto atšķirību; šajā sakarībā atgādina, ka jauno pašu resursu mērķis nav palielināt vispārējo fiskālo slogu ES nodokļu maksātājiem, kuriem nebūtu jāizjūt jaunu pašu resursu ieviešanas radītā ietekme;
23. prasa atcelt visas atlaides un korekcijas, vienlaikus nodrošinot taisnīgu attieksmi pret dalībvalstīm; šajā sakarībā uzsver, ka *Brexit* rezultātā AK korekcija un ar to saistītās “korekcijas finansēšanas korekcijas” būs novecojušas un pārstās pastāvēt, savukārt statistisko PVN pašu resursu reforma būs nenovēršama;
24. uzskata, ka tradicionālie pašu resursi, proti, muitas nodokļi, lauksaimniecības nodevas un cukura un izoglikozes nodevas, ir uzticams un īsts ES ieņēmumu avots, jo tie ir tieši saistīti ar ES kā muitas savienību un ar to saistītajām tiesiskajām kompetencēm un kopējo tirdzniecības politiku; tādēļ uzskata, ka tradicionālie pašu resursi būtu jā saglabā kā viens

---

¹ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0401.

no ES budžeta ieņēmumu avotiem; uzskata — samazinot dalībvalstu ieturēto iekasēšanas izmaksu īpatsvaru, var nodrošināt lielāku šo ieņēmumu daļu ES budžetam;

25. atzīst, ka NKI iemaksas ir uzticams, stabils un taisnīgs ES budžeta ieņēmumu avots un vairums dalībvalstu to ļoti spēcīgi atbalsta; tādēļ uzskata, ka tās ES budžetā būtu jā saglabā, bet tikai kā līdzsvarujoši un atlikuma resursi, kas ļautu izbeigt budžeta “taisnīgas atdeves” loģiku; šajā sakarībā uzsvēr nepieciešamību nodrošināt to, lai NKI iemaksas visos valstu budžetos tiktu klasificētas vienādi, proti, kā ieņēmumi, kas piešķirti ES, nevis kā valstu valdību izdevumi;

Kritēriji jaunu pašu resursu noteikšanai

26. piekrīt Augsta līmeņa grupas pašu resursu jautājumos (*HLGOR*) ziņojumā paustajai nostājai, ka iespējamu jaunu pašu resursu noteikšanai jāņem vērā šādi kritēriji: vienlīdzība/taisnīgums; efektivitāte; pietiekamība un stabilitāte; pārredzamība un vienkāršība; demokrātiskā pārskatatbildība un budžeta disciplīna; koncentrēšanās uz Eiropas pievienoto vērtību; subsidiaritātes princips un dalībvalstu fiskālā suverenitāte un darījumu politisko izmaksu ierobežošana;
27. aicina Komisiju, pamatojoties uz iepriekš minēto, pārbaudīt turpmāk norādītā jaunu pašu resursu klāsta ieviešanu;

Iespējamu jaunu pašu resursu klāsts

a. Mērķis: vienotā tirgus konsolidācija, tā pārredzamības palielināšana un vienlīdzīgu konkurences apstākļu uzlabošana

- ***Pievienotās vērtības nodoklis***

28. atgādina, ka kopš PVN pirmsākumiem pirms gandrīz 50 gadiem to ir izmantojuši par bāzi, lai aprēķinātu vienu no ES budžeta pašu resursu veidiem, un ka šis resursu veids pašlaik veido aptuveni 12 % no ES ieņēmumiem;
29. tomēr norāda, ka pašreizējā sistēmā ir nopietni trūkumi: šo resursu veidu aprēķina statistiski; tas ir nevajadzīgi sarežģīts, un tam nav tiešas saiknes ar iedzīvotājiem; tas ir tikai dalībvalstu iekasēto ieņēmumu daļas pārskaitījums un tādējādi nenodrošina pievienoto vērtību salīdzinājumā ar NKI resursiem, un iemaksu bāze nav pārredzama, un attiecībā uz nodokļu maksātājiem netiek nodrošināta vienlīdzība;
30. pauž nožēlu par to, ka *OLAF* dalībvalstīs vairākkārt ir konstatējis nopietnus muitas krāpšanas gadījumus, kas ir būtiski samazinājuši Savienības budžeta ieņēmumus; norāda uz Eiropas Revīzijas palātas Īpašo ziņojumu Nr. 19/2017 “Ieviešanas procedūras: trūkumi tiesiskajā regulējumā un neefektīva īstenošana ietekmē ES finanšu intereses” un pauž bažas par to, ka krāpnieki arī turpmāk atradīs tās dalībvalstis, kas ir vājākais ķēdes posms, izmantojot tās iekļūšanai muitas savienībā, un ka Savienības budžetam turpinās rasties zaudējumi pat nākamajā DFS; aicina Komisiju un dalībvalstis veikt nepieciešamos pasākumus, lai apturētu šīs darbības, ka kaitē Savienības budžetam;

31. atgādina par 2011. gada tiesību akta priekšlikumu par jauniem PVN resursiem, ar kura īstenošanu tiktu piemērota fiksēta ES mēroga likme, kas balstīta uz preču un pakalpojumu piegāžu vai preču importa neto vērtību, kam piemēro kopēju PVN standarta likmi; norāda — lai gan šis priekšlikums neguva atbalstu, Eiropadome 2013. gada februārī mudināja Padomi turpināt darbu šajā jomā; uzskata, ka pašreizējā situācija sniedz izdevību nodrošināt iespējamu progresu šajā jautājumā;
32. atzinīgi vērtē Augsta līmeņa grupas priekšlikumu attiecībā uz tās redzējumu par PVN pašu resursiem, lai tos vienkāršotu, samazinātu administratīvās izmaksas un stiprinātu saikni starp ES PVN politiku un faktiskajiem PVN ieņēmumiem;
33. ņem vērā Komisijas 2016. gada 7. aprīlī publicēto rīcības plānu PVN jomā “Ceļā uz vienotu ES PVN zonu — laiks pieņemt lēmumu” (COM(2016)0148) un turpmāko 2017. gada 4. oktobra priekšlikumu attiecībā uz virkni pamatprincipu un svarīgu reformu ES PVN jomā; atbalsta padziļinātu PVN sistēmas reformu ES, kurai vajadzētu būt vērstai uz nodokļu bāzes paplašināšanu, krāpšanas iespēju un atbilstības nodrošināšanas izmaksu samazināšanu un jaunu ieņēmumu radīšanu; uzskata, ka daļa šādu jauno ieņēmumu būtu jāpiešķir ES budžetam;
34. uzskata, ka vienkāršotu PVN resursu pamatā vajadzētu būt ar visas ES PVN sistēmām saistītam kopsaucējam, un norāda, ka tādējādi tie neizslēgtu visas valstu īpatnības, kuras vairāku iemeslu dēļ ir pamatotas;
35. atbalsta vienotas nodokļa likmes noteikšanu (1 % līdz 2 %) ieņēmumiem no pārveidotā PVN, kuru kā Savienības pašu resursu iekasē tikai dalībvalstu pārvaldes iestādes; uzskata, ka šāda sistēma varētu ES nodrošināt ievērojamus un stabilus ieņēmumus ar nelielām administratīvajām izmaksām;
36. uzsver, ka Komisija jau ir ierosinājusi tiesību aktu priekšlikumus vērienīgai ES PVN noteikumu reformai un ka 2018. gadā gaidāmas papildu iniciatīvas; uzsver, ka PVN reforma ir jāpabeidz pēc iespējas ātrāk un vēlākais līdz nākamās DFS sākumam;
37. aicina Komisiju līdz attiecīgo PVN tiesību aktu pieņemšanai saistībā ar tās gaidāmo tiesību aktu paketi ES pašu resursu jomā iesniegt priekšlikumu par pārveidotiem pašu resursiem, kas balstīti uz PVN; uzskata, ka šādā priekšlikumā būtu jāņem vērā galvenie pašlaik apspriestās PVN reformas rezultāti;

- ***Uzņēmumu ienākuma nodoklis***

38. atgādina, ka 2016. gada 6. jūlija rezolūcijā par nodokļu nolēmumiem un citiem rakstura vai ietekmes ziņā līdzīgiem pasākumiem¹ Parlaments mudināja Komisiju iesniegt priekšlikumu par kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (KKUINB), “kuram būtu pievienots atbilstīga un taisnīga sadalījuma koeficients, kas sniegtu vispusīgu risinājumu kaitējošas nodokļu prakses novēršanai Savienībā, nodrošinātu skaidrību un vienkāršību uzņēmumiem un veicinātu pārrobežu saimniecisko darbību Savienībā”;

---

¹ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0310.

39. ņem vērā Komisijas priekšlikumus par KĶUINB, vienlaikus atgādinot savu prasību par šīs konsolidētās bāzes piemērošanas jomas paplašināšanu, pēc pārejas perioda beigām aptverot visus uzņēmumus; uzsver, ka pašreizējiem priekšlikumiem par KĶUINB būtu jāaptver arī digitālā ekonomika; pamatojoties uz minētajiem priekšlikumiem, ierosina uzņēmuma digitālajai klātbūtnei piemērot tādu pašu režīmu kā to fiziskajai pārstāvniecībai, definējot un nosakot pastāvīgu digitālo pārstāvniecību;
40. atbalsta *HLGOR* veikto KĶUINB novērtējumu, kurā tā atzīta par jaunu pašu resursu pamatu, kas atbilst visiem grupas noteiktajiem kritērijiem; uzsver, ka KĶUINB ir arī būtisks elements vienotā tirgus izveidē, kas ir Eiropas sabiedrības interesēs, jo novērš neatbilstošu nodokļu konkurenci starp dalībvalstīm un fiskālo optimizāciju, kas kaitē līdzvērtīgu konkurences apstākļu nodrošināšanai;
41. atgādina, ka izvairīšanās no nodokļu maksāšanas visos tās veidos rada ES zaudējumus, kuru apmērs, balstoties uz Komisijas aplēsēm, ir EUR 1 triljons gadā; uzsver nepieciešamību atjaunot negūtos nodokļu ieņēmumus, īstenojot saskaņotu politiku krāpšanas apkarošanas un cīņas pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas jomā un ar pārredzamībā, sadarbībā un koordinācijā balstītu satvaru;
42. prasa Komisijai, balstoties uz KĶUINB direktīvas pārskatīšanā gūtajiem secinājumiem, ierosināt tādu jaunu pašu resursu izveidi Savienības budžetam, kurus aprēķina, balstoties uz dalībvalstu ieņēmumiem no KĶUINB; atbalsta vienotas nodokļa likmes noteikšanu ieņēmumiem no KĶUINB, kas iekasējami kā pašu resursi; uzskata, ka šāda sistēma varētu ES nodrošināt ievērojamus un stabilus ieņēmumus ar nelielām administratīvajām izmaksām;

- *Naudas emisijas peļņa*

43. uzskata, ka ieņēmumi, kas izriet no Eiropas Centrālās bankas peļņas (ECB ieņēmumi no valūtas emitēšanas) un kas tādējādi ir tieši saistīti ar ES monetāro savienību, nav jāiemaksā valstu kasēs, bet tiem vajadzētu būt jaunu pašu resursu pamatā;

b. Mērķis: samazināt finanšu spekulācijas un nostiprināt nodokļu sistēmas taisnīgumu nozarēs, kuras izmanto agresīvas nodokļu plānošanas instrumentus vai agresīvu nodokļu optimizāciju

- *Eiropas mēroga finanšu darījumu nodoklis (FDN)*

44. atzinīgi vērtē 11 dalībvalstu grupas īstenotos centienus ciešākas sadarbības ietvaros, lai ieviestu nodokli par finanšu darījumiem (FDN), ievērojot Komisijas 2011. gada priekšlikumu; mudina visas pārējās dalībvalstis pievienoties minētajai grupai, lai novērstu finanšu tirgu traucējumus un nodrošinātu vienotā tirgus netraucētu darbību;
45. atbalsta *HLGOR* novērtējumu, kurā pausts atbalsts FDN kā iespējamam Savienības budžetam paredzētu jaunu pašu resursu pamatam, tomēr arī uzskata, ka būtu jāizvērtē citi veidi finanšu darbību aplikšanai ar nodokli;

46. tādēļ aicina izveidot jaunus pašu resursus Savienības budžetam, kuri jāaprēķina, balstoties uz izvēlēto metodi finanšu darbību aplīkšanai ar nodokli;

- ***Nodokļu uzlikšana digitālās nozares uzņēmumiem***

47. atzinīgi vērtē Finanšu ministru padomes 2017. gada 16. septembra neformālās sanāksmes secinājumus ar prasību izstrādāt jaunus digitālo produktu nodokļu noteikumus saistībā ar četrus finanšu ministru vēstuli, kurā Komisijai prasīts izvērtēt “efektīvus risinājumus, pamatojoties uz koncepciju par tā dēvētā izlīdzināšanas nodokļa ieviešanu” apgrozījumam, ko ES rada digitālā sektora uzņēmumi; uzsver, ka Komisija savā 2017. gada 21. septembra paziņojumā “Taisnīga un efektīva nodokļu sistēma Eiropas Savienībā digitālajam vienotajam tirgum” atkārtoti apstiprina, ka KĶUINB nodrošina satvaru, kas veicina noteikumu pārskatīšanu, lai panāktu modernu un stabilu nodokļu sistēmu digitālās jomas uzņēmumiem, un risina digitālās ekonomikas radītās nodokļu problēmas; prasa ES līmenī īstenot saskaņotu pieeju pat īstermiņa risinājumiem, lai novērstu vienpusējas rīcības izraisītus vienotā tirgus darbības traucējumus un digitālo uzņēmumu nodokļu oāžu veidošanos;

48. piekrīt, ka digitālajai ekonomikai vajadzētu būt mūsdienīgam un stabilam fiskālajam regulējumam, lai stimulētu inovāciju, risinātu ar tirgus sadrumstalotību un negodīgu konkurenci saistītos jautājumus un dotu iespēju visiem dalībniekiem gūt labumu no jaunajiem taisnīgajiem un līdzsvarotajiem noteikumiem, vienlaikus gādājot, ka digitālās platformas un uzņēmumi maksā pienācīgu nodokļu daļu tur, kur tie gūst peļņu; turklāt norāda, ka ir svarīgi nodrošināt nodokļu noteiktību uzņēmumu ieguldījumiem, lai likvidētu pašreizējos trūkumus un novērstu jaunu ar nodokļiem saistītu nepilnību rašanos vienotajā tirgū;

49. uzskata, ka ir svarīgi veikt ar nodokļiem saistītus pasākumus digitālajā tirgū, lai ierobežotu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu izkropļojumu, agresīvas nodokļu plānošanas vai fiskālās optimizācijas shēmas un Eiropas mehānismu ļaunprātīgu izmantošanu nolūkā izvairīties no nodokļu maksāšanas; uzskata, ka šāda prakse kropļo konkurenci vienotajā tirgū un atņem dalībvalstīm nodokļu ieņēmumus, kuri tām pienākas;

50. principā prasa izveidot jaunus pašu resursus Savienības budžetam, kuri jāuzliek darījumiem digitālajā ekonomikā; tomēr, ņemot vērā nozīmīgās pašreizējās sarunas ES un ESAO līmenī, uzskata, ka ir pārāgri lemt par konkrētiem pasākumiem šādu resursu noteikšanai;

51. tomēr uzskata, ka visiem ES iestāžu veiktajiem pasākumiem, piemēram, reģistrācijas vai uzraudzības sistēmām vai regulatīvajiem mehānismiem, būtu nekavējoties jāļauj iekasēt nodokļus vai nodevas Savienības budžetam, balstoties uz to Eiropas pievienoto vērtību; uzskata, ka tie ir ES sabiedriskie labumi, kas, kā norādījusi HLGOR, nodrošina pamatu tādas nodevas noteikšanai, kas veido “citus ieņēmumus”, kuri izriet no Savienības politikas;

c. Mērķis: veicināt enerģētikas pārkārtošanu un cīņu pret globālo sasilšanu

- **Vides nodoklis un nodevas**

52. apstiprina, ka cīņa pret klimata pārmaiņām, kā arī pāreja uz ilgtspējīgu, aprites un mazoglekļa ekonomiku un kopīgi pieņemto enerģētikas savienības mērķu sasniegšana ir svarīgs ES politikas mērķis;
53. atkārtoti pauž pārliecību, ka tikai kopēji ES mēroga enerģētikas vai vides nodokļi var nodrošināt godīgu konkurenci starp uzņēmumiem un vienotā tirgus pareizu darbību un tādejādi kalpot par virzītājspēku pretī progresīvākam un ilgtspējīgākam attīstības modelim;
54. uzsver vides nodokļa nozīmīgumu, jo tas ir īpaši piemērots mehānisms Eiropas pašu resursu papildināšanai; aicina Komisiju turpināt integrēt priekšlikumus par papildu ekoloģiskiem pašu resursiem, kā izklāstīts *HLGOR* ziņojumā un kā norādījis par ES budžetu atbildīgais komisārs, tos saskaņojot ar noteiktām Savienības politikas jomām, piemēram, enerģētikas jomu (energoresursu nodoklis), vides un klimata jomu (ar oglekļa cenas pielāgošanu uz robežas saistītais mehānisms, plastmasas nodoklis un emisijas kvotu tirdzniecības sistēma (ETS)) un transporta jomu (autotransporta degvielas un aviobiļešu nodoklis), lai veicinātu turpmākus papildu Savienības pašu resursus;
55. prasa, lai, sākot ar 4. posmu (2021. g.) un turpmāk, būtiska daļa no ETS izolē gūtajiem ieņēmumiem tiktu uzskatīta par jauniem ES pašu resursiem; atgādina, ka šo iespēju apsprieda *HLGOR* un Komisija to ir skaidri ierosinājusi 2018. gada 14. februāra paziņojumā “Jauna un moderna Eiropas Savienības daudzgadu finanšu shēma, kura efektīvi īsteno tās prioritātes pēc 2020. gada” (COM(2018)0098); vienlaicīgi prasa ieviest ar oglekļa cenas pielāgošanu uz robežas saistītu mehānismu kā jaunu ES budžeta pašu resursu veidu, kuram vajadzētu arī ietekmēt vienlīdzīgu konkurences apstākļu nodrošināšanu starptautiskajā tirdzniecībā un samazināt ražošanas pārvietošanu, vienlaikus internalizējot importēto preču cenā klimata pārmaiņu radītās izmaksas;
56. prasa Komisijai apsvērt iespēju ES mērogā ieviest nodevu par plastmasas un vienreizlietojamiem materiāliem, lai mudinātu ilgtspējīgāku alternatīvu izmantošanu;
57. uzskata, ka pašu resursi, kuru pamatā ir elektroenerģijas nodoklis, pārklātos ar ETS darbības jomu un radītu bažas par investīciju nosacījumu stabilitāti un finansiālo slogu mājsaimniecībām;
58. uzskata — gadījumā, ja kāds pašu resurss rada pārmērīgu slogu kādai dalībvalstij, to varētu atvieglot, no ES programmām uz ierobežotu laiku un ierobežotā apjomā piešķirot papildu atbalstu saskaņā ar Savienības mērķiem un uzdevumiem; uzsver, ka šādu atbalstu nevar piešķirt, ieviešot jaunas atlaides vai korekcijas ES budžeta ieņēmumu daļā;
59. uzsver, ka ar vidi saistītu nodokļu vai nodevu ieviešanai nebūtu jāietekmē dalībvalstu tiesības izstrādāt nosacījumus savu energoresursu izmantošanai, izvēlēties kādu no energoavotiem, kā arī noteikt savas energoapgādes vispārējo struktūru;

Citi ieņēmumu avoti

60. atgādina — lai gan pašu resursiem vajadzētu būt galvenajam ES budžeta ieņēmumu elementam, tos tomēr papildina LESD 311. pantā paredzētie “citi ieņēmumi”, kas ietver: ES iestāžu darbinieku nodokļus par algām; ieņēmumus no iestāžu administratīvās darbības, piemēram, ieņēmumi no preču pārdošanas, izīrēšanas un iznomāšanas, pakalpojumu sniegšanas un bankas procentiem; ieņēmumus no valstīm, kas nav ES dalībvalstis, kuri paredzēti konkrētām ES programmām; nokavējuma procentus; soda naudas, ko uzņēmumi maksā vairumā gadījumu, kad konstatēts, ka tie pārkāpuši ES konkurences noteikumus, un ieņēmumus no ES aizņēmumu un aizdevumu operācijām;
61. norāda, ka pārpalikuma gadījumā katra finanšu gada atlikumu ieraksta kā nākamā finanšu gada budžeta ieņēmumus vai izdevumus un ka citi ieņēmumi, atlikumi un tehniskās korekcijas, tostarp pārpalikums no iepriekšējā gada, veido aptuveni 6 % no kopējiem ieņēmumiem; uzsver, ka iepriekšējos gados “citus ieņēmumus” lielākoties veidoja soda naudas, kuru apmērs vien ir 2,5 % no kopējiem ieņēmumiem (atskaitot piešķirtos ieņēmumus);
62. pauž nožēlu par to, ka šādu citu ieņēmumu sniegtās iespējas līdz šim debatēs par ES finansēšanu ir atstātas bez ievērības; uzskata — pat tad, ja šādi ieņēmumi to līmeņa, nepastāvības un neparedzamības dēļ nav alternatīva citiem pašu resursu veidiem, tie tomēr sniedz iespējas segt pieaugušās finansiālās vajadzības nākamajā DFS;
63. atgādina, ka juridiskās procedūras, kas reglamentē šādus ieņēmumus un iespējamus grozījumus, ir elastīgākas nekā attiecībā uz pašu resursiem, jo tie ir nevis noteikti Pašu resursu lēmumā, bet sekundārajos tiesību aktos un tādēļ uz tiem neattiecas vienprātības prasība;
64. atkārtoti uzsver savu jau izsenis ieņemto nostāju, ka visi ieņēmumi no naudas sodiem, kuri ir noteikti uzņēmumiem par ES konkurences tiesību aktu pārkāpšanu vai ir saistīti ar novēloti veiktām valstu iemaksām ES budžetā, būtu jāiekļauj ES budžetā kā papildu ieņēmumi, neveicot attiecīgu NKI iemaksu samazinājumu;
65. šajā nolūkā prasa ES budžeta ieņēmumu daļā izveidot īpašu rezervi, kurā laika gaitā pakāpeniski uzkrātos visu veidu neparedzēti citi ieņēmumi; uzskata, ka šī rezerve būtu jāizmanto, lai segtu papildu maksājumu vajadzības, it īpaši tādas, kas saistītas ar vispārējās saistību rezerves vai DFS īpašo instrumentu izmantošanu;
66. uzsver to maksu potenciālu attiecībā uz ES budžetu, kas nepieciešamas, lai īstenotu ES politiku un jo īpaši Eiropas sistēmas, piemēram, gaidāmo Eiropas ceļošanas un atļauju sistēmu (ETIAS) trešo valstu valstspiederīgajiem; uzskata, ka dažos gadījumos šādus ieņēmumus varētu novirzīt tai pašai politikas jomai vai mērķim; uzskata — izstrādājot ES programmas un politiku pēc 2020. gada, šāda veida paredzamie ieņēmumi būtu jāapsver sistemātiskāk, lai nodrošinātu ES budžetam papildu ieņēmumu avotu;
67. uzsver, ka 2016. gadā ES decentralizētajām aģentūrām piešķirtie ieņēmumi, piemēram, maksas un nodevas no nozarēm un iemaksas no valstu budžetiem, veidoja aptuveni EUR 1 miljardu; prasa Komisijai nākamajā DFS ierosināt saskaņotu pieeju attiecībā uz aģentūru finansējumu, kas iegūts no maksām;

***

68. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

22.1.2018

STARPTAUTISKĀS TIRDZNICĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS

Budžeta komitejai

par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmas reformu
(2017/2053(INI))

Atzinuma sagatavotājs: *Wim van de Camp*

IEROSINĀJUMI

Starptautiskās tirdzniecības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Budžeta komiteju – rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. prasa īstenot pašu resursu reformas, kas vērstas uz mūsdienu prioritātēm, sniedz saimnieciski visizdevīgāko risinājumu un efektīvu finanšu pārvaldību un veido prognozējamu un stabilu ES budžeta pamatu, kas ir neatkarīgs, pārredzams un līdzsvarots un ar kuru tiks risināts pašreizējais un arvien pieaugošais spiediens uz ES budžetu un vienkāršota sarežģītā un nepārredzamā atlaižu prakse nolūkā to pārtraukt, lai sniegtu finanšu līdzekļus, kuri ir nepieciešami, lai nodrošinātu mūsu pilsoņu vajadzības;
2. prasa samazināt ES atkarību no valstu iemaksām, kuru pamatā ir PVN un NKI, ņemot vērā sistēmu, kurā PVN pašu resursi tiek aizstāti ar valsts līmenī iekasētā PVN daļas pārskaitījumu;
3. atzinīgi vērtē iniciatīvas ES pašu resursu visaptverošai reformai, lai palielinātu dalībvalstu un pilsoņu atbalstu patiesi uzticamam un neatkarīgam ES budžetam, veicinot ES ilgtspējīgu ekonomiku un radot ES pievienoto vērtību;
4. norāda, ka muitas savienība ir viens no ES pamatpīlāriem un būtisks elements ES sarunās par tirdzniecības nolīgumiem, jo tā ir viena no pasaules lielākajiem tirdzniecības blokiem; norāda, ka ES starptautiskā tirdzniecībā ir tieši saistīta ar tās tradicionālajiem pašu resursiem, kas ietver arī muitas nodevas importam no valstīm ārpus ES un cukura nodevas un kas 2015. gadā veidoja 12,8 % no ES kopējiem ieņēmumiem;
5. uzsver nepieciešamību analizēt ES (brīvās) tirdzniecības nolīgumu noslēgšanas ietekmi uz tradicionālajiem pašu resursiem un piešķirt ieņēmumu avotus, lai kompensētu

iespējamu minēto resursu samazināšanos, kā arī no tā izrietošo iespējamo nestabilitāti;

6. prasa veikt rūpīgu juridisko izvērtējumu un lietderības pārbaudi par iespēju izveidot uz ilgtspējību un emisijām balstītus muitas nodokļus un nodevas preču un pakalpojumu tirdzniecībā un par iespēju iekļaut šādus pasākumus ES starptautiskās tirdzniecības politikā un nolīgumos, lai ne tikai stimulētu tirdzniecības partnerus nodrošināt klimatam labvēlīgu ražošanu, bet arī veidotu pašu resursu avotu; šajā sakarībā uzsver, ka šādi pasākumi būtu jāievieš tikai tad, ja tie ir neapšaubāmi saderīgi ar PTO noteikumiem un nodrošina vienlīdzīgas konkurences apstākļus starptautiskā līmenī un ES uzņēmumu — kuru būtisks elements ir MVU — konkurētspēju,
7. atkārtoti pauž iepriekšējos aicinājumus nodrošināt mūsdienīgāku, efektīvāku, lietderīgāku, nepārprotamāku un mazāk atšķirīgu pieeju ES muitas noteikumiem un procedūrām, cenšoties optimizēt un īstenot pašreizējo ES muitas sistēmu un veicinot sadarbību ar skaidru mērķi risināt jautājumus saistībā ar izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un visiem negodīgas konkurences veidiem, lai efektīvi iekasētu nodokļus un nodevas, kas paredzēti ES pašu resursiem;
8. norāda, ka tirdzniecības aizsardzības instrumenti (TAI) ir viens no ES pašu resursu avotiem, bet to specifikas dēļ tos nevar un nedrīkst izmantot par paredzamu un stabilu pamatu konsekvētām iemaksām ES pašu resursos; uzsver, ka TAI nebūtu galvenokārt jāizmanto kā ES pašu resursu avots, jo tie būtu jānosaka tikai atbilstīgi un samērīgi saskaņā ar piemērojamajiem noteikumiem.

**INFORMĀCIJA PAR PIENEMŠANU
ATZINUMU SNIEDZOŠAJĀ KOMITEJĀ**

Pieņemšanas datums	23.1.2018
Galīgais balsojums	+: 25 -: 6 0: 4
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	William (The Earl of) Dartmouth, Laima Liucija Andriekienė, Maria Arena, Tiziana Beghin, David Borrelli, David Campbell Bannerman, Daniel Caspary, Salvatore Cicu, Eleonora Forenza, Karoline Graswander-Hainz, Nadja Hirsch, Yannick Jadot, France Jamet, Bernd Lange, David Martin, Emma McClarkin, Anne-Marie Mineur, Sorin Moisă, Alessia Maria Mosca, Franz Obermayr, Artis Pabriks, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Tokia Saïfi, Joachim Schuster, Joachim Starbatty, Adam Szejnfeld, Hannu Takkula, Iuliu Winkler
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Reimer Böge, Seán Kelly, Sander Loones, Fernando Ruas, Lola Sánchez Caldentey, Jarosław Wałęsa
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Virginie Rozière

**ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS
GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA**

25	+
ALDE	Nadja Hirsch, Hannu Takkula
EFDD	Tiziana Beghin, David Borrelli
PPE	Laima Liucija Andrikienė, Reimer Böge, Daniel Caspary, Salvatore Cicu, Seán Kelly, Sorin Moisă, Artis Pabriks, Fernando Ruas, Tokia Saïfi, Adam Szejnfeld, Jarosław Wałęsa, Iuliu Winkler
S&D	Maria Arena, Karoline Graswander-Hainz, Bernd Lange, David Martin, Alessia Maria Mosca, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Virginie Rozière, Joachim Schuster
VERTS/ALE	Yannick Jadot

6	-
ECR	David Campbell Bannerman, Sander Loones, Emma McClarkin, Joachim Starbatty
ENF	France Jamet, Franz Obermayr

4	0
EFDD	William (The Earl of) Dartmouth
GUE/NGL	Eleonora Forenza, Anne-Marie Mineur, Lola Sánchez Caldentey

Izmantoto apzīmējumu skaidrojums:

+ : par

- : pret

0 : atturas

27.11.2017

BUDŽETA KONTROLES KOMITEJAS ATZINUMS

Budžeta komitejai

par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmas reformu
(2017/2053(INI))

Atzinuma sagatavotājs: *Nedzhami Ali*

IEROSINĀJUMI

Budžeta kontroles komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Budžeta komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

- A. tā kā situācijā, kad resursi ir ierobežoti, lielāka nozīme no jauna būtu jāpiešķir ES finanšu interešu aizsardzībai, palielinot ES budžetā ieņēmumus ar pašu resursu nosacīto vērtību; tā kā šāda lielāka nozīme no jauna būtu jāpiešķir arī Komisijas un dalībvalstu ciešākai sadarbībai un kopīgam darbam;
- B. tā kā ES budžets ir galvenokārt investīciju budžets, kurā ir paredzētas dažas funkcijas līdzekļu pārdalei starp dalībvalstīm, un kurš kalpo galvenokārt, lai atbalstītu kopīgas ES politikas nostādnes un mērķus, nodrošinot sākumkapitālu vidēja termiņa un ilgtermiņa investīcijām;
- C. tā kā par vienu no ES budžeta galvenajiem mērķiem būtu jānosaka atbalsts paātrinātai izaugsmei un nodarbinātībai mazāk attīstītos reģionos, lai sasniegtu līdzvērtīgu sociālās un ekonomiskās attīstības līmeni visās dalībvalstīs, un tas ir mērķis, kura sasniegšanu varētu ievērojami veicināt lielāka pašu resursu izmantošana,
  1. uzskata, ka pašu resursi būtu jākoncentrē uz projektiem, kas var radīt vislielāko Eiropas pievienoto vērtību (EPV); uzsver, ka izdevumi būtu jākoncentrē jomās, kurās Eiropas līmeņa finansējumam ir izšķiroša nozīme vai kurās valsts līmeņa finansējums nav pietiekams, lai sasniegtu Eiropas līmeņa mērķi;
  2. uzsver, ka pašreizējā pašu resursu sistēma ir pārāk sarežģīta un tajā nesamērīgi liels uzsvars tiek likts uz dalībvalstu neto bilancēm; atbalsta to, ka tiek ieviesti jauni pašu resursi, kas samazinās ES budžeta atkarību no dalībvalstu iemaksām, kas tiek veiktas, pamatojoties uz NKI, un ļaus labāk paredzēt ES finansējumu ES politikas nostādnēm un prioritātēm; uzskata, ka jaunu patiesu pašu resursu īpatsvars būtu jāpalielina līdz vismaz

50 % no ES budžeta ieņēmumu daļas;

3. uzskata, ka gaidāmās sarunas par nākamo daudzgadu finanšu shēmu (DFS), kā arī *Brexit* rada ES iespēju reformēt pašu resursu sistēmu; uzskata, ka Komisijai un dalībvalstīm būtu jā sagatavo reforma, kas būtu balstīta uz skaidriem un kopīgi pieņemtiem principiem; tādēļ aicina dalībvalstis veikt sistēmas padziļinātu reformu un padarīt turpmāko ES finanšu sistēmu stabilāku, ilgtspējīgāku un paredzamāku, kā arī palielināt ES pilsoņiem tās pārredzamību un pārskatatbildību; aicina Komisiju ņemt vērā ieteikumus, ar kuriem savā ziņojumā par ES turpmāko finansēšanu nāca klajā Augsta līmeņa grupa pašu resursu jautājumos;
4. aicina Komisiju un dalībvalstis izmantot reformu, lai ieviestu stimulus un mudinātu dalībvalstis investēt Eiropas projektā un atcelt visus atlaižu mehānismus un korekcijas, tādējādi izveidojot vienkāršāku, stabilāku, taisnīgāku un pārredzamāku struktūru; šajā sakarībā uzskata, ka valstu iemaksas ES budžetā nebūtu jā iekļauj saskaņā ar stabilitātes un izaugsmes pakta veiktajos deficīta aprēķinos;
5. aicina dalībvalstis ņemt vērā riskus, ko pašu resursu palielināšana var radīt attiecībā uz ieņēmumu iekasēšanas sistēmu, kurā būs jā ievieš vajadzīgie drošības pasākumi;
6. vērš uzmanību uz nepieciešamību stiprināt pašreizējās kontroles sistēmas un ieviest jaunus mehānismus, lai novērstu krāpšanu un pārkāpumus, kas var apdraudēt ES finanšu intereses, kad tiek iekasēti jaunie pašu resursi; šajā sakarībā aicina Komisiju būt gatavai ierosināt atbilstīgus ES finanšu interešu aizsardzības pasākumus, ja un kad dalībvalstis ievieš ES budžetā jaunus pašu resursus;
7. pauž nožēlu par atšķirīgajām muitas pārbaudēm, kas tiek veiktas Eiropas Savienībā, un lielajām summām, kas saistītas ar krāpšanu, kura skar pašu resursu iekasēšanas sistēmu; uzsver muitas pārbaudžu nozīmi un ar to saistīto muitas nodokļu iekasēšanu; vērš uzmanību uz ieņēmumu zaudējumiem PVN iztrūkuma un ar PVN saistītas pārrobežu krāpšanas dēļ; uzsver to, ka ar lieliem nodokļiem apliekamu preču kontrabanda rada ES un dalībvalstu budžetos nopietnus ieņēmumu zaudējumus; aicina Komisiju stiprināt kopējo politiku par muitas pārbaudēm, nodrošinot patiesu saskaņošanu, lai uzlabotu tradicionālo pašu resursu iekasēšanu;
8. atgādina, ka ir svarīgi sekmēt un paātrināt informācijas apmaiņu ar tādām iestādēm kā *OLAF* un Eiropols, lai apkarotu krāpšanu muitas jomā un cīnītos pret pārrobežu nodokļu noziegumiem; vērš īpašu uzmanību uz to, ka palielinās ar PVN saistītas krāpšanas jeb tā dēvētās karuseļveida krāpšanas gadījumu skaits, un aicina Komisiju turpināt stiprināt pasākumus, lai nepieļautu un novērstu šāda veida krāpšanu; uzskata, ka ir būtiski praktiskā līmenī optimizēt PVN resursus, neradot papildu slogu ES pilsoņiem un dalībvalstīm;
9. uzsver, ka jebkādiem jauniem pieņemtiem resursiem būtu jā atbilst trim pamatkritērijiem: vienkāršībai, taisnīgumam un demokrātiskai kontrolei; atgādina, ka, apsverot iespēju izmantot jaunus finansējuma avotus, būtu jā ņem vērā Augsta līmeņa grupas pašu resursu jautājumos minētie principi; norāda, ka jaunajai sistēmai vajadzētu būt saprotamai un pārredzamai Eiropas nodokļu maksātājiem, un pauž nosodījumu par dažu ES valstu piemēroto politiku, kuru īstenojot tās gūst labumu uz citu rēķina (tā dēvēto nulles summas spēles politiku); uzskata, ka budžeta sarunu virzību nosaka nevis EPV princips, bet gan

valstu taisnīgas peļņas loģika un budžeta bilances;

10. turklāt mudina Komisiju un dalībvalstis apsvērt arī citus uz nodokļiem balstītus resursus, kas pieejami ES un kas varētu radīt lielāku EPV dažās ar risku saistītās politikas jomās, vienlaikus stiprinot ES budžetu un samazinot uz NKI un PVN balstītus resursus; uzskata, ka pašreizējā uz PVN balstītā pašu resursu sistēma būtu jāaizstāj ar sistēmu, kura paredz pārskaitīt daļu no valsts līmenī iekasētā PVN; uzskata, ka jaunus resursus var rast arī Eiropas politikas jomās, piemēram, vides, enerģētikas, klimata un transporta politikā;
11. norāda, ka pašu resursu izmantošanai vajadzētu būt orientētai uz tādu Eiropas sabiedrisko labumu nodrošināšanu, kuri sniedz vienlīdz lielas priekšrocības visām dalībvalstīm un attiecībā uz kuriem rīcība ES līmenī ir ne tikai atbilstīga, bet ārkārtīgi svarīga, vai gadījumiem, kad valstu finansēšanas iespējas nav pietiekamas, lai sasniegtu ES prioritātes un mērķus; šajā sakarībā uzsver ES budžeta nozīmi turpmākas ES integrācijas un dalībvalstu kohēzijas atbalstīšanā; ņem vērā, ka ir divas jomas, kurās vērojama paaugstināta EPV un kuras gūst augstu novērtējumu arī pilsoņu vidū, proti, pētniecība un attīstība un iekšējā un ārējā drošība;
12. norāda, ka ES būtu jāapsver iespēja darīt mazāk tajās jomās, kurās ir radies iespaids, ka Savienībai ir ierobežota pievienotā vērtība vai tā nespēj izpildīt solījumus; tomēr uzsver, ka gadījumos, kuros ir noteikti vērienīgi Eiropas mērķi, attiecīgi būtu jāpiešķir pietiekami līdzekļi un, nosakot jaunus mērķus, būtu jāparedz jauni resursi;
13. pauž pārliecību, ka pilsoņi pozitīvi reaģēs uz to, ka pašu resursi tiks tērēti iekšējās un ārējās drošības projektiem, tādējādi palielinot to EPV; pauž bažas par to, ka dažām svarīgām drošības jomām, piemēram, sagatavošanas darbībām saistībā ar sadarbību un pētniecību aizsardzības un drošības jomā, ir paredzēts zems izdevumu līmenis;
14. atzinīgi vērtē to, ka ir palielināta pašu resursu izmantošana projektos, kas ir saistīti ar pētniecību un attīstību, lai gan joprojām pastāv šaubas par to, kāda veida projekti būtu finansējami; uzsver to, ka izdevumi būtu jākoncentrē uz projektiem, kas ilgtermiņā ir rentabli un sniedz labumu ES, nevis jāfinansē programmas, kas sniegtu tikai īstermiņa priekšrocības;
15. pauž bažas par to, ka ar klimatu saistītiem izdevumiem ir atvēlēta tikai neliela daļa no Savienības budžeta; uzskata, ka no pašu resursiem gūtie ieņēmumi būtu jātērē projektiem, kas rada augstāku EPV, tostarp klimata pārmaiņu mazināšanai;
16. prasa organizēt atklātu diskusiju par to, vai nākamajā plānošanas periodā saglabāt pašreizējo maksājumu līmeni kohēzijas politikai un kopējai lauksaimniecības politikai (KLP), ņemot vērā papildināmību un augsto pievienoto vērtību, ko šīs politikas jomas sniedz Eiropas stabilitātei, konkurētspējai un ekonomikas izaugsmei;
17. aicina mērķtiecīgi veidot spējas tajās dalībvalstīs, kurās ir vērojamas grūtības saistībā ar centralizēti pārvaldītām programmām, piemēram, Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu (EISI), pamatprogrammu "Apvārsnis 2020" un Eiropas Stratēģisko investīciju fondu (ESIF);
18. aicina Komisiju iesniegt Parlamentam paziņojumu, kurā tiktu paskaidrots, kā tā plāno savienot tādus ilgtermiņa politiskos mērķus kā stratēģija "Eiropa 2020" ar situāciju, kas

nākamā gada laikā izveidosies pēc tam, kad būs pieņemta DFS laikposmam pēc 2020. gada; pauž stingru pārliecību, ka ES nākamo desmit gadu darba kārtībai būtu jāieņem svarīga vieta turpmāko DFS izstrādes procesā;

19. atgādina, ka, piešķirot pašu resursus, būtu jāņem vērā tādi ilgtermiņa projekti kā pamatprogramma "Apvārsnis 2020" un *J.-C. Juncker* vadītās Komisijas 10 prioritātes; aicina Komisiju savas prioritātes noteikt tā, lai šie ilgtermiņa projekti tiktu veiksmīgi īstenoti;
20. uzskata, ka vienkāršāki un skaidrāki noteikumi palīdzēs ātri piešķirt līdzekļus un palielinās efektivitāti un pārredzamību un tā rezultātā samazināsies pieļauto kļūdu skaits; prasa Komisijai šajā sakarībā izstrādāt rīcības plānu;
21. pauž bažas par to, kā tiek mērīta izdevumu piešķiršana; uzskata, ka budžeta bilances sistēma nav piemērojama attiecībā uz projektiem ar EPV, jo gadījumā, ja šos projektus īsteno tikai vienā dalībvalstī, rastos nelīdzsvarotība starp attiecīgās dalībvalsts un pārējo valstu pārskatiem;
22. norāda, ka politikas nostādnes, kas nāktu par labu visiem ES pilsoņiem un radītu lielāku EPV, nav pievilcīgas neto bilanču ziņā; tādēļ uzskata, ka būtu jāizstrādā jauna metode projektu vērtības mērīšanai un jāievieš racionalizēta ziņošana;
23. atkārtoti norāda, ka ir svarīgi piešķirt pašu resursus projektiem, kuriem piemīt potenciāls radīt vislielāko EPV, nevis vienkārši raudzīties uz katras dalībvalsts pārskatiem; mudina Komisiju nākt klajā ar vērienīgiem priekšlikumiem par jauniem pašu resursiem; uzskata, ka ar to varētu samazināt relatīvo īpatsvaru, ko veido uz NKI balstītas valsts iemaksas ES budžetā, un tādējādi palīdzētu izbeigt Eiropas saliedētībai pretējo koncentrēšanos uz taisnīgu peļņu no neto bilancēm;
24. uzskata, ka Komisijai būtu jāizskata iespēja iekasēt CO2 nodevu, nosakot oglekļa cenas un izmantojot vai nu nodokļus, vai uz tirgu balstītus instrumentus, lai palielinātu ES budžetu; uzskata, ka šāds instruments varētu nodrošināt augstu EPV, jo nodeva varētu kalpot kā stimulants mainīt patērētāju un ražotāju rīcību par labu mazākām oglekļa emisijām nākotnē; tomēr uzskata, ka jebkuram ES risinājumam, kurā pamatā ir nodokļi, vajadzētu būt pēc iespējas neitrālākam attiecībā uz konkrētas dalībvalsts kopējo nodokļu slogu; norāda, ka attiecībā uz šādu nodevu būtu arī jāņem vērā pašreizējās emisijas kvotu tirdzniecības shēmas, lai novērstu pārklāšanos un pretrunas starp līdzekļiem un mērķiem.

INFORMĀCIJA PAR PIEŅEMŠANU ATZINUMU SNIEDZOŠAJĀ KOMITEJĀ

Pieņemšanas datums	20.11.2017
Galīgais balsojums	+: 17 -: 1 0: 1
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Nedzhmi Ali, Inés Ayala Sender, Martina Dlabajová, Luke Ming Flanagan, Ingeborg Gräßle, Arndt Kohn, Monica Macovei, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Petri Sarvamaa, Bart Staes, Hannu Takkula, Tomáš Zdechovský, Joachim Zeller
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Brian Hayes, Karin Kadenbach, Younous Omarjee, Julia Pitera
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Tiziana Beghin, Tiemo Wölken

ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA

17	+
ALDE	Nedzhmi Ali, Martina Dlabajová, Hannu Takkula
ECR	Monica Macovei
GUE/NGL	Younous Omarjee
PPE	Ingeborg Gräßle, Brian Hayes, Julia Pitera, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Petri Sarvamaa, Tomáš Zdechovský, Joachim Zeller
S&D	Arndt Kohn, Karin Kadenbach, Inés Ayala Sender, Tiemo Wölken
Greens	Bart Staes

1	-
EFDD	Tiziana Beghin

1	0
GUE/NGL	Luke Ming Flanagan

Izmantoto apzīmējumu skaidrojums:

+ : par

- : pret

0 : atturas

29.1.2018

EKONOMIKAS UN MONETĀRĀS KOMITEJAS ATZINUMS

Budžeta komitejai

par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmas reformu
(2017/2053(INI))

Atzinuma sagatavotājs: *Luigi Morgano*

IEROSINĀJUMI

Ekonomikas un monetārā komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Budžeta komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

- A. tā kā jaunākie pētījumi liecina, ka vairākums Eiropas iedzīvotāju atbalsta aktīvāku ES rīcību tādās jomās kā aizsardzība un drošība, izglītība un inovācija, un sociālā un ekonomikas politika un ka šīm jomām ir ietekme uz budžetu;
- B. tā kā *Brexit* būtiski ietekmēs ES budžeta ieņēmumus;
- C. tā kā uz NKI balstītā iemaksa tika izveidota, lai līdzsvarotu izdevumus, kurus nesedz citi ES līmeņa ieņēmumi, un tādējādi tā varētu būt raksturojama kā atlikums; tā kā uz NKI balstītās iemaksas daļa palielinājās no 13,2 % 1991. gadā līdz 66,3 % 2016. gadā un pašlaik tā ir galvenais ES budžeta finansējuma avots,
  1. atzinīgi vērtē pārdomu dokumentā par ES finanšu nākotni pausto pieeju, ar kuru saskaņā ES budžeta galvenajiem principiem ir jābūt vēršot uz to, lai nodrošinātu Eiropas pievienoto vērtību salīdzinājumā ar valstu budžetiem, sasniegtu apjomradītus ietaupījumus un nodrošinātu visefektīvāko un mērķtiecīgāko ES līdzekļu izmantojumu nolūkā maksimāli lietderīgi izmantot katru izdoto euro;
  2. uzsver, ka reformētai ES pašu resursu sistēmai nevajadzētu radīt papildu nodokļu slogu ES pilsoņiem un būtu jānovērš ES pašu resursu sistēmas regresivitātes palielināšana;
  3. uzskata, ka pārmērīga paļaušanās uz NKI iemaksām kā galveno ES budžeta finansējuma avotu veicina „taisnīgas atdeves” (*juste retour*) pieeju; atzinīgi vērtē Augsta līmeņa grupas pašu resursu jautājumos darbu un jo īpaši ierosinātos pasākumus, kuru mērķis ir kompensēt uz NKI balstīto iemaksu daļu; norāda, ka tradicionālu un jaunu īstu pašu resursu izmantošana varētu vismaz daļēji aizstāt un tādējādi samazināt uz NKI balstīto iemaksu;

4. uzskata, ka pašu resursu sistēmas reformu pamatā vajadzētu būt tādiem principiem kā vienkāršība, stabilitāte, elastīgums, pārredzamība, taisnīgums, demokrātija un ES pievienotā vērtība, lai iedzīvotāji varētu labāk izprast to, kā ES budžets tiek finansēts;
5. uzskata — kā uzsvērts Augsta līmeņa grupas ziņojumā, priekšroka būtu jādod īstiem pašu resursiem ar skaidru Eiropas mērogu;
6. atzinīgi vērtē Augsta līmeņa grupas priekšlikumu attiecībā uz tās redzējumu par PVN pašu resursiem, lai tos vienkāršotu, samazinātu administratīvās izmaksas un stiprinātu saikni ar ES PVN politiku un faktiskajiem PVN ieņēmumiem; uzskata, ka šāda PVN pašu resursu reforma palīdzētu efektīvāk cīnīties pret krāpšanu nodokļu jomā, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanu; turklāt uzskata, ka tikai galīgi noteikta PVN sistēma un ar to saistītie pašu resursi nodrošinātu Eiropas pilsoņiem taisnīgu sistēmu attiecībā uz ES budžetu;
7. uzskata, ka Komisijai, balstoties uz Kopējās konsolidētās uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzes (KKUINB) direktīvas pārskatīšanā gūtajiem secinājumiem, būtu jāierosina noteikumi par to, lai daļa no KKUINB radītajiem nodokļu ieņēmumiem tiktu piešķirta Savienības budžetam nolūkā proporcionāli samazināt dalībvalstu budžeta iemaksas;
8. atzinīgi vērtē debates par iespējām ieviest nodokļus, kas atbalsta ES centienus ar vidi saistīto problēmu risināšanā;
9. uzsver, ka būtu jāatceļ visas atlaides attiecībā uz ieņēmumiem; uzskata, ka valstu muitas iestāžu saņemto ar tarifiem un maksājām nodevām saistīto pārvaldības izmaksu īpatsvaram nevajadzētu pārsniegt attiecīgās administratīvās izmaksas;
10. atzinīgi vērtē Komisijas ieceri ierosināt priekšlikumu par īpašas eurozonas budžeta pozīcijas izveidi ES budžetā;
11. uzsver — neraugoties uz to, ka ES ir vajadzīgi pietiekami finanšu līdzekļi, ir svarīgi nepalielināt nodokļu slogu pilsoņiem;
12. ņem vērā Komisijas 2017. gada 6. decembra tiesību aktu kopumu EMS jomā, kurā ir izklāstīti priekšlikumi, lai izveidotu tā dēvētā Eiropas ekonomikas un finanšu ministra amatu, pārveidotu Eiropas Stabilizācijas mehānismu par Eiropas Monetāro fondu un ieviestu jaunus budžeta instrumentus stabilai eurozonai ES sistēmas ietvaros;
13. uzskata — lai nodrošinātu, ka eurozona sniedz ieguvumus visiem pilsoņiem, būtu lietderīgi izveidot eurozonas budžeta kapacitāti ar īpašu budžeta pozīciju ES budžetā Savienības sistēmā, tomēr tas jāveic papildus maksimālā apjoma aprēķiniem attiecībā uz daudzgadu finanšu shēmas saistību un maksājumu apropriācijām un saskaņā ar Līgumos noteiktajiem juridiskajiem ierobežojumiem, novēršot pārklāšanos ar esošajām politikas nostādņēm un neradot budžeta sadrumstalotību; atbalsta to, lai šai budžeta kapacitātei būtu līdzekļi un instrumenti nolūkā veikt makroekonomikas stabilizācijas funkcijas; tomēr uzsver, ka dalībvalstīm ir jāievēro Stabilitātes un izaugsmes pakts, tostarp jāievēro tajā pašlaik iekļautās elastīguma klauzulas; uzsver arī nepieciešamību aizsargāt investīcijas, novērst bezdarbu un nedrošību, nodrošināt stimulus strukturālām reformām, lai modernizētu dalībvalstu tautsaimniecības, radītu ekonomikas un sociālo konvergenci un kopumā nostiprinātu Eiropas finanšu sistēmu;

14. uzskata, ka atbilstīgi Augsta līmeņa grupas ierosinājumam eurozonas budžeta kapacitāti varētu daļēji finansēt, izmantojot pašu resursus, kurus var vienkāršāk īstenot eurozonā, piemēram, daļu no ieņēmumiem, ko rada nodokļi par finanšu darījumiem; tomēr uzsver, ka būtu jāizvairās no īpašu ieņēmumu un izdevumu veidu sasaistīšanas budžetā;
15. uzskata, ka būtu skaidri jāsaista budžeta izdevumi un stratēģiskie mērķi, lai nodrošinātu demokrātisko leģitimitāti attiecībā uz Eiropas līmenī saskaņotiem pasākumiem; uzskata — lai palielinātu sabiedrības atbalstu Eiropas pašu resursiem, tiem vajadzētu būt skaidram ES līmeņa pievienotās vērtības elementam;
16. uzskata, ka demokrātija, pārredzamība un skaidra saikne starp lēmumu pieņemšanu, pārskatatbildību un atbildību ir publiskās politikas leģitimitātes pamatā ES un valstu līmenī, jo īpaši attiecībā uz budžeta un fiskālo politiku; ņem vērā Komisijas priekšsēdētāja ierosinājumu izveidot Komisijā tā dēvētā Eiropas ekonomikas un finanšu ministra amatu; uzskata, ka tas varētu uzlabot ES ekonomikas pārvaldības demokrātisko pārskatatbildību, jo īpaši attiecībā uz Eiropas Parlamentu;
17. uzskata, ka Padomes lēmums par pašu resursiem būtu jāpieņem, vairāk iesaistot Eiropas Parlamentu.

**INFORMĀCIJA PAR PIENEMŠANU
ATZINUMU SNIEDZOŠAJĀ KOMITEJĀ**

Pieņemšanas datums	24.1.2018
Galīgais balsojums	+: 39 -: 13 0: 3
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Gerolf Annemans, Burkhard Balz, Hugues Bayet, Pervenche Berès, Udo Bullmann, David Coburn, Esther de Lange, Markus Ferber, Jonás Fernández, Sven Giegold, Roberto Gualtieri, Brian Hayes, Danuta Maria Hübner, Cătălin Sorin Ivan, Barbara Kappel, Wajid Khan, Wolf Klinz, Philippe Lamberts, Werner Langen, Sander Loones, Bernd Lucke, Olle Ludvigsson, Ivana Maletić, Fulvio Martusciello, Bernard Monot, Caroline Nagtegaal, Luděk Niedermayer, Stanisław Ożóg, Dimitrios Papadimoulis, Sirpa Pietikäinen, Dariusz Rosati, Pirkko Ruohonen-Lerner, Anne Sander, Martin Schirdewan, Molly Scott Cato, Pedro Silva Pereira, Peter Simon, Kay Swinburne, Ramon Tremosa i Balcells, Ernest Urtsun, Marco Valli, Tom Vandenkendelaere, Jakob von Weizsäcker
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Enrique Calvet Chambon, Matt Carthy, Mady Delvaux, Herbert Dorfmann, Ramón Jáuregui Atondo, Verónica Lope Fontagné, Thomas Mann, Luigi Morgano, Lieve Wierinck
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Edward Czesak, Manolis Kefalogiannis, Rainer Wieland

**ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS
GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA**

39	+
ALDE	Enrique Calvet Chambon, Ramon Tremosa i Balcells, Lieve Wierinck
PPE	Burkhard Balz, Herbert Dorfmann, Markus Ferber, Brian Hayes, Danuta Maria Hübner, Manolis Kefalogiannis, Esther de Lange, Werner Langen, Verónica Lope Fontagné, Ivana Maletić, Thomas Mann, Fulvio Martusciello, Luděk Niedermayer, Sirpa Pietikäinen, Dariusz Rosati, Anne Sander, Tom Vandenkendelaere, Rainer Wieland
S&D	Hugues Bayet, Pervenche Berès, Udo Bullmann, Mady Delvaux, Jonás Fernández, Roberto Gualtieri, Cătălin Sorin Ivan, Ramón Jáuregui Atondo, Wajid Khan, Olle Ludvigsson, Luigi Morgano, Pedro Silva Pereira, Peter Simon, Jakob von Weizsäcker
VERTS/ALE	Sven Giegold, Philippe Lamberts, Molly Scott Cato, Ernest Urtasun

13	-
ALDE	Caroline Nagtegaal
ECR	Edward Czesak, Sander Loones, Bernd Lucke, Stanisław Ożóg, Pirkko Ruohonen-Lerner, Kay Swinburne
EFDD	David Coburn, Marco Valli
ENF	Gerolf Annemans, Bernard Monot
GUE/NGL	Matt Carthy, Martin Schirdewan

3	0
ALDE	Wolf Klinz
ENF	Barbara Kappel
GUE/NGL	Dimitrios Papadimoulis

Izmantoto apzīmējumu skaidrojums:

+ : par

- : pret

0 : atturas

8.12.2017

VIDES, SABIEDRĪBAS VESELĪBAS UN PĀRTIKAS NEKAITĪGUMA KOMITEJAS ATZINUMS

Budžeta komitejai

par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmas reformu
(2017/2053(INI))

Atzinuma sagatavotājs: *Ivo Belet*

IEROSINĀJUMI

Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Budžeta komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. uzsver — lai veicinātu pāreju uz ilgtspējīgu, aprites un mazoglekļa ekonomiku, sasniegtu kopīgi pieņemtos enerģētikas savienības mērķus un ievērotu saskaņā ar Parīzes nolīgumu uzņemtās saistības, ir vajadzīgas nozīmīgas papildu investīcijas 2020.–2030. gadā;
2. ir pārliecināts, ka, lai panāktu reālu progresu šajās svarīgajās ES politikas jomās un līdz gadsimta vidum sasniegtu nulles emisiju mērķi, būtiska nozīme ir klimata pasākumu integrēšanai un ES budžeta pamatīgai reformai; norāda, ka Parīzes nolīguma 2. panta c) punktā uzsvērtā nepieciešamība padarīt visas finanšu plūsmas atbilstīgas mērķim samazināt SEG emisijas un veicināt klimatnoturīgu attīstību;
3. uzskata, ka ES budžeta reformā būtu jāvadās pēc subsidiaritātes, solidaritātes un ilgtspējas principa, lai izveidotu efektīvāku ES budžetu, kura pamatā būtu jaunu un pašreizējo pašu resursu apvienojums un kurš tieši un pārredzami veicinātu investīcijas projektos ar skaidru Eiropas pievienoto vērtību iedzīvotājiem, uzņēmumiem un videi;
4. atgādina, ka jaunu pašu resursu vai cita veida ES ieņēmumu ieviešana mazinātu ES budžeta atkarību no dalībvalstu iemaksām, kas aprēķinātas no nacionālā kopienākuma (NKI), un rezultātā mazinātu šīs iemaksas;
5. uzskata, ka pašu resursi, kuru pamatā ir elektroenerģijas nodoklis, pārklātos ar ES emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas (ES ETS) darbības jomu un radītu bažas par investīciju nosacījumu stabilitāti un finansiālo slogu mājsaimniecībām;
6. norāda, ka otrs lielākais to soda naudu apjoms, kuras uzliktas par ES tiesību aktu

neievērošanu, proti, EUR 284 miljoni 2014.–2017. gadā, attiecas uz Vides ĢD; prasa, lai ieņēmumi, kas tieši izriet no ES vides tiesību aktiem un to izpildes, tiktu virzīti ES budžetā kā “citi ieņēmumi” un atvēlēti investīcijām projektos, kas rada lielāko Eiropas pievienoto vērtību vides jomā; tomēr atgādina, ka ieņēmumi no soda naudām nav stabils ES budžeta ienākumu veids;

7. prasa, sākot ar 4. posmu (2021. g.) un turpmāk, daļu no ETS izolē gūtajiem ieņēmumiem virzīt konkrētiem, ilgtspējīgiem un mazoglekļa ES projektiem, piemēram, pastāvošās pārrobežu enerģētikas infrastruktūras izmantošanas maksimizēšanai un attiecīgā gadījumā jaunas infrastruktūras attīstīšanai (piemēram, lai veicinātu atjaunojamo energoresursu integrāciju), enerģijas uzglabāšanai un investīcijām revolucionārā inovācijā nozarē, lai sekmētu taisnīgu pāreju uz mazoglekļa ekonomiku; aicina Komisiju sīkāk precizēt, kā pašreizējos un turpmākos ES fondus un programmas varētu izmantot, lai atbalstītu taisnīgu pāreju reģionos, kas ir ļoti atkarīgi no ogļu izmantošanas un oglekļietilpīgām darbībām; norāda, ka tiek paredzēta no emisiju kvotu izsoles gūto ieņēmumu palielināšanās, sākot ar 4. posmu un turpmāk;
8. prasa analizēt to, vai ieņēmumus no vispārpieņemtajām valstu ceļu nodevu sistēmām, kas balstītas uz attālumu, brauciena laiku un transportlīdzekļu emisijām, varētu izmantot, lai finansētu ES projektus, ar kuriem veicina bezemisiju un mazemisiju mobilitātes attīstību, cita starpā stimulus bezemisiju un mazemisiju transportlīdzekļiem, transportam paredzētus mazemisiju alternatīvus energoresursus un ilgtspējīgu multimodālu transportu, jo īpaši ātrgaitas dzelzceļu un mazemisiju iekšzemes kuģošanu; aicina Komisiju un dalībvalstis, izstrādājot ceļu nodevu sistēmas, ņemt vērā specifisko situāciju, kādā atrodas attāli un lauku apvidi, ko raksturo, piemēram, lieli attālumi un sabiedriskā transporta trūkums;
9. uzskata, ka papildu ieņēmumi, ko radītu ES iekšējās aviācijas iemaksas par emisijām, būtu jo īpaši jāizmanto, lai pastiprinātu pētniecību un investīcijas ES mazoglekļa gaisa kuģu jomā, kā arī turpmākiem uzlabojumiem attiecībā uz gaisa telpas efektīvu izmantošanu;
10. uzskata, ka, nepastāvot saskaņotiem starptautiskiem pasākumiem aviācijas degvielas nodokļa uzlikšanai, būtu jāapsver nodeva, kas balstītos uz lidojumos radīto oglekļa emisiju intensitāti;
11. uzskata, ka iespējamās turpmākas iemaksas par kuģošanas emisijām būtu no jauna jāiegulda Eiropas kuģniecības nozarē, finansējot pētniecību un attīstību saistībā ar tīrākām tehnoloģijām un ilgtspējīgiem kuģiem;
12. uzskata, ka ieņēmumi no trešo valstu valstspiederīgajiem paredzētās Eiropas ceļošanas informācijas un atļauju sistēmas (ETIAS) būtu jāizmanto, lai investētu pētniecībā un attīstībā tīra un mazemisiju gaisa transporta jomā un gaisa telpas efektīvas izmantošanas turpmākos uzlabojumos, kā arī lai palielinātu Eiropas Robežu un krasta apsardzes finansējumu;
13. prasa izpētīt iespēju ieviest tādus pašu resursus, kas atspoguļotu oglekļa saturu vienotajā tirgū pārdotā patēriņa precē, arī vienotajā tirgū importētās precēs, piemēram, mehānismu oglekļa cenas pielāgošanai uz robežas vai pievienotā oglekļa nodokli, kas pakāpeniski aizstātu daļu no pašreizējiem PVN pašu resursiem.

**INFORMĀCIJA PAR PIENĒMŠANU
ATZINUMU SNIEDZOŠAJĀ KOMITEJĀ**

Pieņemšanas datums	7.12.2017
Galīgais balsojums	+: 37 -: 7 0: 1
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Marco Affronte, Zoltán Balczó, Ivo Belet, Biljana Borzan, Paul Brannen, Soledad Cabezón Ruiz, Nessa Childers, Miriam Dalli, Angélique Delahaye, Stefan Eck, Bas Eickhout, Karl-Heinz Florenz, Gerben-Jan Gerbrandy, Arne Gericke, Jens Gieseke, Sylvie Goddyn, Françoise Grossetête, Jytte Guteland, Karin Kadenbach, Urszula Krupa, Peter Liese, Norbert Lins, Susanne Melior, Rory Palmer, Piernicola Pedicini, Pavel Poc, John Procter, Julia Reid, Annie Schreijer-Pierik, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Jørn Dohrmann, Herbert Dorfmann, Luke Ming Flanagan, Martin Häusling, Krzysztof Hetman, Merja Kyllönen, Gesine Meissner, Nuno Melo, Ulrike Müller, Gabriele Preuß, Bart Staes, Claude Turmes
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Norbert Erdős, Sven Schulze

**ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS
GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAĶSTA**

37	+
ALDE	Gerben-Jan Gerbrandy, Gesine Meissner, Ulrike Müller
EFDD:	Piernicola Pedicini
GUE/NGL:	Stefan Eck, Merja Kyllönen
NI:	Zoltán Balczó
PPE:	Ivo Belet, Angélique Delahaye, Herbert Dorfmann, Norbert Erdős, Karl-Heinz Florenz, Jens Gieseke, Françoise Grossetête, Krzysztof Hetman, Peter Liese, Norbert Lins, Nuno Melo, Annie Schreijer-Pierik, Sven Schulze
S&D:	Biljana Borzan, Paul Brannen, Soledad Cabezón Ruiz, Nessa Childers, Miriam Dalli, Jytte Guteland, Karin Kadenbach, Susanne Melior, Rory Palmer, Pavel Poc, Gabriele Preuß, Damiano Zoffoli
VERTS/ALE:	Marco Affronte, Bas Eickhout, Martin Häusling, Bart Staes, Claude Turmes

7	-
ECR:	Jørn Dohrmann, Arne Gericke, Urszula Krupa, John Procter, Jadwiga Wiśniewska
EFDD:	Julia Reid
ENF:	Sylvie Goddyn

1	0
GUE/NGL:	Luke Ming Flanagan

Izmantoto apzīmējumu skaidrojums:

+ : par

- : pret

0 : atturas

24.1.2018

LAUKSAIMNIECĪBAS UN LAUKU ATTĪSTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS

Budžeta komitejai

par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmas reformu
(2017/2053(INI))

Atzinuma sagatavotājs: *Nicola Caputo*

IEROSINĀJUMI

Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Budžeta komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. prasa, nepalielinot fiskālo slogu Eiropas nodokļu maksātājiem, padziļināti reformēt pašu resursu sistēmu, ietverot stingras prioritātes un jaunus pašu resursus, kas varētu samazināt to iemaksu daļu, kuru pamatā ir NKI (2016. gadā tās veidoja 65,4 % no Savienības ieņēmumiem); norāda — lai gan lielāko daļu ES ieņēmumu joprojām nodrošina valstu NKI un PVN iemaksas, tās netiek uzskatītas par īstiem pašu resursiem; uzsver, ka ES ir vajadzīga stabila pašu resursu forma, un norāda, ka tādēļ, piemēram, represīvi nodokļi, nevar tikt paredzēti kā ieņēmumi un tā paša iemesla dēļ tie nav piemēroti, lai tos uzskatītu par paredzamu ieņēmumu veidu; prasa arī pakāpeniski pārtraukt visu veidu atlaižu piemērošanu; uzsver, ka pašreizējā sistēma ietver sarežģītus un nepārskatāmus korekcijas mehānismus, kas katru gadu veicina pietiekamu maksājumu apropriāciju trūkumu;
2. norāda, ka Augsta līmeņa grupas pašu resursu jautājumos (*HLGOR*) ziņojumā tika ierosināti jauni priekšlikumi, tostarp PVN pašu resursu un ES emisiju tirdzniecības sistēmas reformas, CO₂ nodeva, transporta nodokļi, elektrības nodokļi un ieņēmumi no digitālā vienotā tirgus; uzsver, ka jaunu pašu resursu ieviešana varētu radīt lielāku politikas saskaņotību starp budžeta ieņēmumiem un izdevumiem; uzsver — neatkarīgi no minētajiem priekšlikumiem dalībvalstu iemaksām arī turpmāk ir jābūt vienam no galvenajiem pašu resursiem vienkāršākā, pārredzamākā, taisnīgākā un demokrātiski atbildīgā sistēmā, kurā ieņēmumi tiek izlietoti pārdomāti;
3. aicina visas puses izdarīt attiecīgus secinājumus no *HLGOR* ziņojuma un izanalizēt iespējas īstenot ieteikumus, lai padarītu Savienības budžetu pārredzamāku, stabilāku, vienkāršāku, saskaņotāku, taisnīgāku un prognozējamāku, vienlaikus ievērojot subsidiaritātes principu, bet arvien vairāk koncentrējoties uz solidaritāti un pārdali starp

bagātākām un nabadzīgākām valstīm; šajā sakarībā norāda, ka pašreizējo pašu resursu sistēmu raksturo ievērojama sarežģītības pakāpe, kas ietver pārredzamības trūkumu, kurš ir jānovērš ar ES iestāžu un dalībvalstu kopīgiem centieniem;

4. norāda, ka šie jaunie pašu resursu veidi ir būtiski, lai finansētu jaunus Savienības uzdevumus, piemēram, migrācijas, Parīzes klimata nolīguma un iekšējās drošības un aizsardzības jomā, un kompensētu paredzamo ieņēmumu zudumu EUR 9 līdz 12 miljardu apmērā gadā, ko varētu radīt *Brexit*; norāda arī to, ka nolūkā nodrošināt ES budžeta Eiropas pievienoto vērtību jaunie pašu resursi ir nepieciešami, lai ES varētu pienācīgi finansēt savas tradicionālās politikas jomas un jaunās prioritātes, novēršot iespējamus izdevumu samazinājumus kopējai lauksaimniecības politikai (KLP), kas izklāstīti Komisijas Pārdomu dokumentā par ES finanšu nākotni;
5. uzsver, ka lauksaimniecības nodokļi ir gan politikas instruments, gan KLP finansēšanas instruments un ka brīvās tirdzniecības nolīgumi samazinās ieņēmumus no nodokļiem; norāda, ka *HLGOR* ziņojumā ir ieteikts tos arī turpmāk saglabāt KLP budžetā, jo tie ir vienkārši, efektīvi un īstēni Savienības pašu resursi; norāda, ka tradicionālo pašu resursu īpatsvars gadu gaitā ir pastāvīgi samazinājies, jo vidējo tarifu samazinājumi netika pietiekami kompensēti ar tirdzniecības apjomu palielinājumu;
6. uzsver, ka papildu ieņēmumi, tostarp soda naudas par konkurences noteikumu pārkāpšanu un muitas nodokļi, kas pārsniedz paredzēto summu, nerada papildu izdevumu iespējas, bet samazina uz NKI balstītās iemaksas;
7. norāda, ka reformēti PVN pašu resursi (kas aizstāj pašreizējos), uz uzņēmumu ienākuma nodokļa balstīti pašu resursi, finanšu darījumu nodoklis vai citu finanšu darbību nodoklis varētu sniegt priekšrocības, uzlabojot vienotā tirgus darbību;
8. uzsver KLP pievienoto vērtību inovācijas, konkurētspējas un ilgtspējības veicināšanā lauksaimniecības nozarē un Savienības ilgtermiņa pārtikas nodrošinājuma, vides drošības un pārtikas cenu stabilitātes garantiju nostiprināšanā, izmantojot stabilākus lauksaimniecību ieņēmumus un ilgtspējīgus lauku attīstības pasākumus, kas nodrošina ieguldījumus lauku kopienās un lauku saimniecībās un tādējādi novērš iedzīvotāju aizceļošanu no lauku apvidiem un izmanto lauku apvidu iespējas; atzīst KLP reformas nepieciešamību, lai veidotu uzticamību un turpmāka atbalsta pamatojumu ar lauksaimniecību nesaistītajai sabiedrības daļai, nodrošinot vairāk vides sabiedrisko labumu un taisnīgāku maksājumu sadalījumu starp dalībvalstīm un pašās dalībvalstīs; turklāt uzsver, ka ir jānodrošina lauksaimniecības nodokļu ieguldījums ES finansēs;
9. norāda, ka KLP, pirmkārt, ik dienas nodrošina kvalitatīvu un cenas ziņā pieejamu pārtiku aptuveni 500 miljoniem Eiropas iedzīvotāju; turklāt norāda, ka tas katram ES iedzīvotājam izmaksā vidēji 32 centus dienā kā ieguldījums, lai nodrošinātu nekaitīgu un veselīgu pārtiku un dažādu lauksaimniecisko ainavu; uzsver, ka KLP kā vienīgā pilnīgi integrētā ES politika palīdz nodrošināt visaugstāko Eiropas pievienoto vērtību un ka valsts līmenī finansēta lauksaimniecības politika būtu ievērojami dārgāka;
10. uzsver, ka netiešs ieņēmumu palielinājums ir iespējams, arī vienkāršojot un samazinot birokrātismu kopējā lauksaimniecības politikā;
11. prasa, lai finansējums, kas tika piešķirts, izmantojot finanšu disciplīnas mehānismu

lauksaimniecības nozarē, bet kas netika izmantots, nākamajā budžeta gadā tiktu pilnībā darīts pieejams tiešo maksājumu veidā;

12. uzskata, ka KLP ir efektīva, un ir no jauna jāapstiprina tās leģitimitāte, jo tā ir viens no galvenajiem ES rīcības instrumentiem attiecībā uz darbvietau saglabāšanu un radīšanu lauku apvidos, jo īpaši lauksaimniecības nozarē.

**INFORMĀCIJA PAR PIENĒMŠANU
ATZINUMU SNIEDZOŠAJĀ KOMITEJĀ**

Pieņemšanas datums	23.1.2018
Galīgais balsojums	+: 28 -: 7 0: 5
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	John Stuart Agnew, Clara Eugenia Aguilera García, Eric Andrieu, Richard Ashworth, José Bové, Daniel Buda, Nicola Caputo, Paolo De Castro, Jean-Paul Denanot, Albert Deß, Jørn Dohrmann, Herbert Dorfmann, Norbert Erdős, Edouard Ferrand, Luke Ming Flanagan, Martin Häusling, Esther Herranz García, Peter Jahr, Ivan Jakovčić, Jarosław Kalinowski, Zbigniew Kuźmiuk, Philippe Loiseau, Mairead McGuinness, Ulrike Müller, James Nicholson, Maria Noichl, Marijana Petir, Laurentiu Rebegea, Bronis Ropé, Ricardo Serrão Santos, Czesław Adam Siekierski, Tibor Szanyi, Marc Tarabella, Marco Zullo
Aizstājeji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Franc Bogovič, Stefan Eck, Jens Gieseke, Maria Heubuch, Karin Kadenbach, Momchil Nekov, Sofia Ribeiro, Annie Schreijer-Pierik, Hannu Takkula, Tom Vandenkendelaere, Thomas Waitz
Aizstājeji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Stanisław Ożóg

**ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS
GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA**

28	+
ALDE	Ivan Jakovčić, Ulrike Müller, Hannu Takkula
EFDD	Marco Zullo
ENF	Rebega Laurentiu
PPE	Franc Bogovič, Daniel Buda, Albert Deß, Herbert Dorfmann, Norbert Erdős, Jens Gieseke, Esther Herranz García, Mairead McGuinness, Marijana Petir, Sofia Ribeiro, Annie Schreijer-Pierik, Czesław Adam Siekierski, Tom Vandenkendelaere
S & D	Clara Eugenia Aguilera García, Eric Andrieu, Nicola Caputo, Paolo De Castro, Jean-Paul Denanot, Karin Kadenbach, Maria Noichl, Ricardo Serrão Santos, Tibor Szanyi, Marc Tarabella

7	-
ECR	Jørn Dohrmann, Zbigniew Kuźmiuk, James Nicholson, Stanisław Ożóg
EFDD	John Stuart Agnew
GUE/NGL	Stefan Eck, Luke Ming Flanagan

5	0
ECR	Richard Ashworth
ENF	Philippe Loiseau
VERTS/ALE	José Bové, Martin Häusling, Bronis Ropé

Izmantoto apzīmējumu skaidrojums:

+ : par

- : pret

0 : atturas

11.10.2017

KONSTITUCIONĀLO JAUTĀJUMU KOMITEJAS ATZINUMS

Budžeta komitejai

par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmas reformu
(2017/2053(INI))

Atzinuma sagatavotāja: *Mercedes Bresso*

IEROSINĀJUMI

Konstitucionālo jautājumu komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Budžeta komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. atkārtoti pauž stingru atbalstu visaptverošai Eiropas Savienības pašu resursu sistēmas reformai; atgādina, ka pašreizējā pašu resursu sistēma ir pretrunā Līgumu garam tāpēc, ka Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 310. panta 4. punktā ir paredzēts, ka “Savienība nepieņem nevienu aktu, kas varētu būtiski ietekmēt budžetu, ja vien netiek pamatots, ka šajos aktos minētos izdevumus ir iespējams finansēt, nepārsniedzot Savienības pašas resursus”, un tāpēc, ka LESD 311. pantā ir paredzēts, ka Savienības budžetu pilnībā finansē no pašas resursiem; tomēr uzsver, ka praksē lielāko daļu ES ieņēmumu nodrošina valstu iemaksas procentos no NKI (69,1 %) un PVN (12,4 %), kuras netiek uzskatītas par īstiem pašu resursiem, jo tās ir izraisījušas nulles summas spēli starp dalībvalstīm;
2. uzsver, ka pašreizējai pašu resursu sistēmai ir raksturīga ievērojama sarežģītības pakāpe un pārredzamības trūkums; tādēļ aicina ES iestādes un dalībvalstis efektīvi un konstruktīvi risināt šīs nepilnības;
3. uzskata, ka pašu resursu pieņemšanas procedūrā būtu jāpalielina Parlamenta loma; uzskata, ka pārejas klauzula, lai pašu resursu pieņemšanas nolūkā no vienprātīgas balsošanas pārietu uz balsošanu ar kvalificētu balsu vairākumu un parasto likumdošanas procedūru, sniegtu Parlamentam un Padomei vienlīdzīgas tiesības lēmumu pieņemšanā par ES budžeta ieņēmumiem un izdevumiem;
4. uzsver, cik svarīgi ir izmantot *Brexit* sniegto iespēju, un mudina dalībvalstis un Komisiju pārskatīt pašreizējo atlaižu un korekciju sistēmu, jo tās ir ne vien pretrunā Līgumu garam, bet, kā ir pierādīts, novirza sarunās uzmanību no ES budžeta Eiropas pievienotās vērtības uz neto atlikuma ietekmi uz dalībvalstu iemaksām, neņemot vērā ES budžeta radītu

plašāku ietekmi;

5. uzsver, ka ES budžetam būtu jānodrošina īstu pašu resursu sistēma, ievērojot Augsta līmeņa grupas pašu resursu jautājumos sniegtos ieteikumus;
6. aicina Komisiju sākt pārdomu procesu par to, kā nodrošināt to, lai ES politikas tieši radītie līdzekļi varētu kļūt par ES budžeta ieņēmumiem;
7. uzskata, ka jebkura pašu resursu sistēmas reforma būtu jābalsta uz taisnīguma, stabilitātes, vienotības, solidaritātes, ilgtspējības, subsidiaritātes un saprotamības principiem Eiropas pilsoņu interesēs; atgādina par principiem, kas minēti *M. Monti* ziņojumā un kurus Augsta līmeņa grupa pašu resursu jautājumos izmantoja, lai novērtētu iespējamus jaunus pašu resursus, un uzskata, ka tie sniedz lietderīgas norādes pārdomu procesā attiecībā uz reformām; turklāt uzsver, cik svarīgi ir nodrošināt pietiekamus ieņēmumus ES budžetā, lai ES politiku finansētu atbildīgi un ticami, jo īpaši pēc *Brexit*;
8. uzskata, ka ieņēmumu reformai būtu jānotiek vienlaicīgi ar izdevumu reformu, lai palielinātu ES izdevumu Eiropas pievienoto vērtību, nodrošinot uzskatāmu saikni starp ES izdevumiem un ES politiku un prioritātēm un atbalstot ES politiku ES kompetences galvenajās jomās ar augstu Eiropas pievienotās vērtības potenciālu, piemēram, vienotā tirgus un vides aizsardzības jomā, un attiecībā uz rīcību klimata politikas jomā, enerģētikas savienību, kopējo aizsardzības politiku un fiskālo “dažādību” samazināšanu vienotajā tirgū, kā ieteikts *Monti* ziņojumā¹;
9. atgādina, ka, veicot turpmākās reformas, ir svarīgi saglabāt ES budžeta vienotību un ierobežot tādu programmu un instrumentu izmantošanu, kas tiek īstenoti paralēli ES budžetam, izmantojot tos tikai stingri pamatotos gadījumos un veicot to pienācīgu kontroli, kā ieteikusi Augsta līmeņa grupa pašu resursu jautājumos;
10. vērš uzmanību uz to, ka ir rūpīgi jāpārdomā, kādu ietekmi uz pašu resursu sistēmas reformu rada Komisijas 2017. gada martā uzsāktās debātes par Eiropas nākotni; uzskata, ka visiem pieciem Komisijas 2017. gada martā iesniegtajiem scenārijiem attiecībā uz ES nākotni būtu nepieciešams papildu finansējums, kas gūts no īstiem pašu resursiem, lai īstenotu Līguma par Eiropas Savienību 3. pantā izklāstītos mērķus, kuri tagad ir ietverti Savienības jaunajās prioritātēs; uzsver, ka ir svarīgi ievērot budžeta vienotību un nevis palielināt, bet samazināt tā sarežģītību, lai nodrošinātu ES politikas iekšējo un ārējo saskaņotību.

---

¹ Augsta līmeņa grupas pašu resursu jautājumos 2016. gada decembrī pieņemtais galīgais ziņojums un ieteikumi par ES turpmāko finansēšanu.

**INFORMĀCIJA PAR PIENĒMŠANU
ATZINUMU SNIEDZOŠAJĀ KOMITEJĀ**

Pieņemšanas datums	11.10.2017
Galīgais balsojums	+: 14 -: 3 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Mercedes Bresso, Richard Corbett, Pascal Durand, Danuta Maria Hübner, Diane James, Alain Lamassoure, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Markus Pieper, Paulo Rangel, György Schöpflin, Pedro Silva Pereira, Claudia Țapardel, Kazimierz Michał Ujazdowski
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Ashley Fox, Enrique Guerrero Salom, Jérôme Lavrilleux, Jasenko Selimovic
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Tadeusz Zwiefka

**ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS
GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA**

14	+
ALDE	Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Jasenko Selimovic
PPE	Danuta Maria Hübner, Alain Lamassoure, Jérôme Lavrilleux, Paulo Rangel, György Schöpflin, Tadeusz Zwiefka
S&D	Mercedes Bresso, Richard Corbett, Enrique Guerrero Salom, Pedro Silva Pereira, Claudia Țapardel
VERTS/ALE	Pascal Durand

3	-
ECR	Ashley Fox, Kazimierz Michał Ujazdowski
NI	Diane James

0	0

Piezīme: Markus Pieper (PPE) paziņoja, ka arī viņš balsojumā atbalstīja atzinuma projektu.

Izmantoto apzīmējumu skaidrojums:

+ : par

- : pret

0 : atturas

**INFORMĀCIJA PAR PIENĒMŠANU
ATBILDĪGAJĀ KOMITEJĀ**

Pieņemšanas datums	22.2.2018
Galīgais balsojums	+: 31 -: 4 0: 1
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Nedzhmi Ali, Lefteris Christoforou, Gérard Deprez, Manuel dos Santos, André Elissen, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazabal Rubial, Jens Geier, Esteban González Pons, John Howarth, Zbigniew Kuźmiuk, Vladimír Maňka, Siegfried Mureşan, Jan Olbrycht, Urmas Paet, Paul Rübig, Petri Sarvamaa, Jordi Solé, Patricija Šulin, Eleftherios Synadinos, Indrek Tarand, Isabelle Thomas, Inese Vaidere, Daniele Viotti, Tiemo Wölken, Marco Zanni
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Xabier Benito Ziluaga, Jean-Paul Denanot, Janusz Lewandowski, Ivana Maletić, Stanisław Ozóg, Pavel Poc, Nils Torvalds, Helga Trüpel, Tomáš Zdechovský
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Anders Primdahl Vistisen

**ATBILDĪGĀS KOMITEJAS
GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA**

31	+
ALDE	Nedzhmi Ali, Gérard Deprez, Urmas Paet, Nils Torvalds
ECR	Zbigniew Kuźmiuk, Stanisław Ozóg
PPE	Lefteris Christoforou, José Manuel Fernandes, Esteban González Pons, Janusz Lewandowski, Ivana Maletić, Siegfried Mureşan, Jan Olbrycht, Paul Rübig, Petri Sarvamaa, Patricija Šulin, Inese Vaidere, Tomáš Zdechovský
S&D	Jean-Paul Denanot, Eider Gardiazabal Rubial, Jens Geier, John Howarth, Vladimír Maňka, Pavel Poc, Isabelle Thomas, Daniele Viotti, Tiemo Wölken, Manuel dos Santos
VERTS/ALE	Jordi Solé, Indrek Tarand, Helga Trüpel

4	-
ECR	Anders Primdahl Vistisen
ENF	André Elissen, Marco Zanni
NI	Eleftherios Synadinos

1	0
GUE/NGL	Xabier Benito Ziluaga

Izmantoto apzīmējumu skaidrojums:

+ : par

- : pret

0 : atturas